

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 31.1.2006
KOM(2006) 16 slutlig

2006/0006 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av
de sociala trygghetssystemen**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1) BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

I artikel 89 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 föreskrivs att tillämpningsföreskrifter för den förordningen skall fastställas i ytterligare en förordning.

- **Allmän bakgrund**

Bestämmelserna om samordning av de nationella socialförsäkringssystemen faller inom ramen för den fria rörligheten för personer och skall bidra till att höja levnadsstandarden och förbättra arbetsvillkoren för EU-medborgare som flyttar inom Europeiska unionen. För närvarande grundas samordningen på förordning (EEG) nr 1408/71 och dess tillämpningsförordning (EEG) nr 574/72. Förordning (EG) nr 883/2004 skall ersätta förordning (EEG) nr 1408/71. De nya samordningsbestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 kan dock inte börja tillämpas förrän motsvarande tillämpningsförordning har antagits och ersatt förordning (EEG) nr 574/72. Den rättsakt som föreslås är disponerad på samma sätt som den nuvarande tillämpningsförordningen. Innehållsmässigt syftar den till att modernisera och förenkla de nuvarande bestämmelserna.

- **Gällande bestämmelser**

Förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005 (EUT L 117, 4.5.2005).

Likheter: Såväl förordning (EEG) nr 574/72 som detta förslag syftar till att fastställa tillämpningsbestämmelser för förordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen.

Skillnader: Förslaget syftar till att förenkla och modernisera bestämmelserna i förordning (EEG) nr 574/72, särskilt genom ett ökat samarbete mellan socialförsäkringsinstitutionerna och bättre metoder för informationsutbytet mellan socialförsäkringsinstitutionerna.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Förslaget till tillämpningsförordning syftar huvudsakligen till att konkret beskriva de förfaranden som är nödvändiga för tillämpningen av principerna i grundförordningen för dem som brukar förordningen, för medborgarna och för medlemsstaternas socialförsäkringsinstitutioner. I fråga om exempelvis ålderspension måste det anges hur

den försäkrade skall gå tillväga för att ansöka om pension, till vilken institution ansökan skall lämnas när man har arbetat i flera medlemsstater, hur institutionerna skall lämna uppgifter till varandra för att beakta hela den tid personen har förvärvsarbetat och hur varje institution skall beräkna den pension som skall betalas ut. Vid utarbetandet av de konkreta förslagen till hur det löpande samarbetet mellan institutionerna kan organiseras på det mest effektiva sättet för dem som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004 har åtskilliga samråd genomförts med experter på social trygghet i medlemsstaterna. Samråden har främst inriktats på att söka sakkunskap på lämpligaste nivå, särskilt hos socialförsäkringsinstitutionerna. I detta syfte bildades flera arbetsgrupper för de olika typer av försäkringsförmåner som de sociala trygghetssystemen omfattar: sjukdom, olycksfall i arbetet, arbetsjukdomar, invaliditet, ålderdom, arbetslöshet och familjeförmåner.

I egenskap av sekretariat för administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare har dessutom kommissionens avdelningar, tekniska kommissionen och revisionskommittén täta och fortlöpande kontakter med de experter som medlemsstaterna har utsett för tillämpningen av samordningsreglerna.

Sammanfattning av svaren och av hur dessa har beaktats

Arbetsgrupper med experter har sammanträtt. En arbetsgrupp för övergripande frågor med uppgift att lägga fram förslag till allmän disposition och utformning av tillämpningsförordningen har lämnat en informell sammanfattande rapport med riktlinjer. Dessa riktlinjer har i de allra flesta fall följts i förslaget.

• **Extern experthjälp**

Fackområden

Social trygghet

Tillvägagångssätt

Arbetsgrupper bestående av experter inom de olika socialförsäkringsgrenarna: sjukdom, olycksfall i arbetet, arbetsjukdomar, invaliditet, ålderdom, arbetslöshet och familjeförmåner.

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Åtskilliga samråd har förts med experter på social trygghet i medlemsstaterna. Samråden har främst inriktats på att söka fackkunskap på lämpligaste nivå, särskilt hos socialförsäkringsinstitutionerna. I detta syfte bildades flera arbetsgrupper för de olika typer av försäkringsförmåner som de sociala trygghetssystemen omfattar: sjukdom, olycksfall i arbetet, arbetsjukdomar, invaliditet, ålderdom, arbetslöshet och familjeförmåner.

Sammanfattning av råden

Några potentiella risker med oåterkalleliga konsekvenser har inte påtalats.

Behov av att förenkla förfarandena för dem som brukar förordningen, socialförsäkringsinstitutionerna, behöriga myndigheter, arbetsgivare och försäkrade,

anställda och egenföretagare, och av att förtydliga rättigheter och skyldigheter för dessa olika parter vid samordningen av de sociala trygghetssystemen.

Tillvägagångssätt för att göra experthjälpens resultat tillgängliga för allmänheten

Med hänsyn till materialets fackmässiga karaktär och experthjälpens informella art kommer rapporterna inte att offentliggöras.

- **Konsekvensanalys**

Genom tillämpningsförordningen kommer de förbättringar som gjorts genom förordning (EG) nr 883/2004 de enskilda medborgarna tillgodo. Innan de nya reglerna kan leda till en modernisering, förenkling och förbättring av medborgarnas rättigheter måste man dock vänta tills alla rättsregler, bestående av grundförordningen med tillhörande tillämpningsförordning, är antagna. De gällande förordningarna (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72 kommer att ersättas med förordning (EG) nr 883/2004 och dess tillämpningsförordning. I fråga om arbetsböda och kostnader torde dessa rättsakter inte komma att få några negativa konsekvenser jämfört med den nuvarande situationen för socialförsäkringsinstitutionerna, förvaltningarna, arbetstagarna eller arbetsgivarna. Tvärtom är syftet med de nya bestämmelserna att förbättra samordningen av de sociala trygghetssystemen och att förenkla förfarandena till nytta för alla som brukar förordningen, så att detta leder till en förbättring för dem jämfört med de nuvarande bestämmelserna. Det är i detta skede svårt att uppskatta de produktivitetsvinster som följer av de nya reglerna för socialförsäkringsinstitutionerna, arbetsgivarna, särskilt små och medelstora företag, och för de försäkrande, de anställda och egenföretagarna. De bestämmelser som föreslås är inriktade på att förbättra servicen till medborgarna. Genom att det föreskrivs bestämmelser för att förkorta den tid som nu krävs för att beräkna och betala ut pension till personer som har arbetat i flera medlemsstater skapar förslaget bättre förutsättningar för fri rörlighet inom Europeiska unionen.

Förslagen faller också inom ramen för arbetet med e-förvaltning, eftersom användningen av elektroniska hjälpmedel för informationsutbytet mellan socialförsäkringsinstitutionerna spelar en viktig roll när det gäller att åstadkomma snabbare förfaranden. Alla medlemsstater inser dessutom att användningen av elektroniska hjälpmedel är av stor betydelse för informationsutbytet mellan institutionerna inom ramen för den handlingsplan som administrativa kommissionen nyligen har antagit.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Förslaget till tillämpningsförordning till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen syftar till att fullborda moderniseringen och förenklingen av de nuvarande bestämmelserna, förordning (EEG) nr 1408/71 och dess tillämpningsförordning (EEG) nr 574/72. Tillämpningsförordningen är mycket viktig när det gäller fri rörlighet för personer inom Europeiska unionen.

I tillämpningsförordningen fastställs förfaranden för den konkreta tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 för alla berörda parter: de försäkrade, socialförsäkringsinstitutionerna och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

Förslaget kompletterar det moderniseringsarbete som gjorts genom förordning (EG) nr 883/2004 och inriktas på att förbättra de nuvarande förfarandena genom att förenkla dem och förtydliga nuvarande bestämmelser på många områden. Genom de förfaranden som föreskrivs skall förslaget på ett tydligare sätt framhäva de berörda parternas rättigheter och skyldigheter.

I förslaget har också alla konsekvenser dragits av det närmare samarbetet mellan de parter som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004.

Det faktum att förordning (EG) nr 883/2004 hädanefter omfattar alla EU-medborgare, eftersom den även omfattar de icke förvärvsarbetande, förutsätter en modernisering och modeller och förfaranden för samarbetet mellan socialförsäkringsinstitutionerna i medlemsstaterna.

Det handlar konkret om att förenkla förfarandena för de försäkrade och förkorta svarstiden och behandlingen av ärenden som berör flera stater vid de olika institutionerna inom de skilda grenarna av social trygghet: sjukdom, olycksfall i arbetet, arbetssjukdomar, invaliditet, pensioner, arbetslöshet och familjeförmåner.

Detta förutsätter att särskild vikt läggs vid att använda moderna metoder för informationsutbyte. Elektroniskt informationsutbyte mellan institutionerna framstår som nödvändigt för att underlätta överföringen av de upplysningar som krävs för att samordningen skall fungera, särskilt för att fastställa och beräkna de försäkrades rättigheter.

- **Rättslig grund**

Artiklarna 42 och 308 i EG-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig, eftersom förslaget inte avser ett område där gemenskapen är ensam behörig.

Medlemsstaterna kan av följande skäl själva inte uppnå målen i förslaget i tillräcklig utsträckning:

Det mål som skall uppnås, dvs. att anta tillämpningsbestämmelser för att säkerställa bestämmelserna om samordning av de sociala trygghetssystemen, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, vilket också uttryckligen har understrukits i förordning (EG) nr 883/2004 (skäl 45). Enligt artikel 42 i EG-fördraget skall rådet inom den sociala trygghetens område besluta om åtgärder som är nödvändiga för att uppnå fri rörlighet för arbetstagare.

Dessa bestämmelser finns i en samordningsförordning med ett tillämpningsområde som successivt har utvidgats till att omfatta egenföretagare, studerande, pensionstagare, offentligt anställda och hädanefter alla försäkrade.

I denna förordning föreskrivs enbart vilka åtgärder de försäkrade skall vidta när de reser till, vistas i eller bosätter sig i en annan medlemsstat för att inte förlora sin rätt till social trygghet. För att de försäkrade skall få behålla sina rättigheter föreskrivs i förordningen

olika bestämmelser för specifika behov inom de olika grenarna av social trygghet. Den innehåller emellertid allmänna principer för att samordningen skall fungera. Bland dessa återfinns principerna om endast en tillämplig lagstiftning, likställande av omständigheter och likabehandling. Medlemsstaterna är skyldiga att följa dessa principer, men de är själva behöriga att utforma, organisera och finansiera sina egna sociala trygghetssystem.

I situationer som berör flera stater kan ingen stat agera ensam. De befintliga bilaterala konventionerna har ersatts av samordningsförordningen, vilket har möjliggjort dels en förenkling, dels likabehandling av försäkrade med iakttagande av varje gällande lagstiftning om social trygghet på nationell nivå.

Målen i förslaget kan lättare uppnås med en gemenskapsåtgärd av följande skäl:

Samordning av de sociala trygghetssystemen fyller en funktion bara på gemenskapsnivå och det är den fria rörligheten för personer som ligger till grund för denna samordning.

Bestämmelserna gäller alla EU-medborgare som flyttar inom Europeiska unionen oavsett orsak.

Medlemsstaterna har ensam behörighet när det gäller utformning, organisation och finansiering av sina nationella sociala trygghetssystem.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Medlemsstaterna, de behöriga myndigheterna och socialförsäkringsinstitutionerna ansvarar själva för organisationen och finansieringen av sina nationella sociala trygghetssystem.

Genom att förbättra förfarandena och förtydliga de berörda parternas rättigheter och skyldigheter kan de administrativa kostnaderna minskas (återbetalning av fordringar mellan socialförsäkringsinstitutionerna) och medborgarnas behov tillgodoses på ett effektivt sätt (kortare handläggningstid för ersättning eller utbetalning av förmåner). Ett närmare samarbete mellan institutionerna är av stor vikt för att motverka bedrägerier och missbruk.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Det rör sig om en modernisering av den befintliga rättsakten, dvs. förordning (EEG) nr 574/72 som är tillämpningsförordning till förordning (EEG) nr 1408/71, som skall ersättas med förordning (EG) nr 883/2004. Förordning (EEG) nr 1408/71 är en samordningsförordning och inte en harmoniseringsförordning. Medlemsstaterna är ensamma behöriga att organisera och finansiera sina egna sociala trygghetssystem. Valet av en samordningsförordning för att tillvarata rättigheter till social trygghet för försäkrade som utnyttjar den rätt till fri rörlighet för personer som föreskrivs i fördraget står i

proportion till det mål som eftersträvas såsom det fastställs av lagstiftaren i artikel 42 i fördraget.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5) ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Simulering, pilotfas och övergångsperiod**

En övergångsperiod blir nödvändig.

- **Förenklingar**

Förslaget innebär en förenkling av rättsreglerna samt en förenkling av de administrativa förfaranden som gäller för de offentliga myndigheterna på nationell och europeisk nivå och av de administrativa förfaranden som gäller för enskilda organ och personer.

Förslaget innebär också en rationalisering genom att bilagor utgår.

Utnyttjande av elektroniska hjälpmedel för informationsutbytet och arbete med elektroniska dokument för att underlätta detta utbyte.

Ökat samarbete mellan socialförsäkringsinstitutionerna för att undvika att förfarandena primärt belastar de försäkrade. Förtydligande av de berörda parternas uppgifter.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Förslaget till rättsakt gäller ett område som omfattas av EES-avtalet och rättsakten bör därför utsträckas till att gälla EES-länderna.

- **Närmare redogörelse för förslaget, efter kapitel eller artikel**

Förslaget till tillämpningsförordning har följande disposition som är anpassad till förordning (EG) nr 883/2004: Avdelning I (Allmänna bestämmelser), avdelning II (Fastställande av tillämplig lagstiftning), avdelning III (Särskilda bestämmelser om olika förmånskategorier, dvs. förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner, förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, ersättning vid dödsfall, förmåner vid invaliditet, ålders- och efterlevandepensioner, arbetslöshetsförmåner och familjeförmåner), avdelning IV (Finansiella bestämmelser) samt avdelning V (Diverse övergångs- och slutbestämmelser). Genom denna tillämpningsförordning kan förordning (EG) nr 883/2004 börja tillämpas. Eftersom alla parter som berörs av denna förordning måste få tillräcklig information och för att undvika sådana problem som bokslut mellan institutionerna föreskrivs en minimiperiod på sex månader innan de nya bestämmelserna om samordning av de sociala trygghetssystemen skall börja tillämpas.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 308,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004¹ av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen², särskilt artikel 89,

med beaktande av kommissionens förslag³,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁵, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 883/2004 moderniserar reglerna för samordning av medlemsstaternas sociala trygghetssystem genom att det preciseras vilka åtgärder och förfaranden som behövs för tillämpningen och genom att dessa förenklas till nytta för alla berörda parter. Det bör fastställas tillämpningsbestämmelser för detta.
- (2) En viktig förutsättning för att de personer som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004 så snabbt som möjligt och på bästa villkor skall kunna utnyttja sina rättigheter är att ett effektivare och närmare samarbete organiseras mellan socialförsäkringsinstitutionerna.
- (3) Elektroniska hjälpmedel är lämpliga att använda för ett snabbt och tillförlitligt informationsutbyte mellan institutionerna i medlemsstaterna. Den elektroniska behandlingen av denna information bör bidra till att påskynda förfarandena för de

¹ Europaparlamentets och rådets förordning av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, EUT L 166, 30.4.2004, rättad i EUT L 200, 7.6.2004.

² EUT L 166, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 200, 7.6.2004, s. 1.

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

berörda personerna. De berörda personerna bör dessutom ges alla garantier som föreskrivs i gemenskapsbestämmelserna om skydd för enskilda med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

- (4) Tillhandahållandet av kontaktuppgifter, inklusive i elektronisk form, från organ i medlemsstaterna som kan komma att medverka i tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004, i en form som gör att de kan uppdateras i realtid, bör underlätta utbytet mellan institutionerna i medlemsstaterna. Detta tillvägagångssätt, som lägger tyngdpunkten på rena faktauppgifter och medborgarnas omedelbara tillgång till dessa, är en viktig förenkling som bör införas genom denna förordning.
- (5) Uppstramningen av vissa förfaranden bör leda till större rättssäkerhet och ökad insyn för dem som brukar förordning (EG) nr 883/2004. Fastställandet av enhetliga tidsfrister för fullgörandet av vissa skyldigheter eller administrativa förfaranden bör t.ex. bidra till att klargöra och strukturera kontakterna mellan de försäkrade och institutionerna.
- (6) Medlemsstaterna, deras behöriga myndigheter eller socialförsäkringsinstitutionerna bör ha möjlighet att kunna komma överens med varandra om förenklade förfaranden och administrativa rutiner som de anser vara effektivare och bättre anpassade till förhållandena i sina respektive sociala trygghetssystem. Sådana överenskommelser bör dock inte påverka rättigheterna för dem som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004.
- (7) Eftersom det sociala trygghetsområdet i sig är komplext måste alla institutioner i medlemsstaterna uppmanas att göra en särskild insats för de försäkrade så att berörda personer inte missgynnas om de inte lämnar sin ansökan eller viss information till den institution som ansvarar för behandlingen av den berörda ansökan enligt de regler och förfaranden som föreskrivs i förordning (EG) nr 883/2004 och i denna tillämpningsförfordning.
- (8) Vid fastställandet av behörig institution, dvs. den institution vars lagstiftning är tillämplig eller den institution som skall betala ut vissa förmåner, måste den försäkrades och familjemedlemmarnas faktiska situation utredas av institutioner i flera medlemsstater. För att skydda den berörda personen under den tid detta nödvändiga informationsutbyte mellan institutionerna pågår, bör det föreskrivas att personen i fråga provisoriskt skall omfattas av en lagstiftning om social trygghet.
- (9) Många åtgärder och förfaranden som föreskrivs i denna förordning syftar till att öka öppenheten och insynen när det gäller de kriterier som institutionerna i medlemsstaterna måste tillämpa inom ramen för förordning (EG) nr 883/2004. Dessa preciseringar följer av EG-domstolens rättspraxis, administrativa kommissionens beslut och erfarenheterna från mer än 30 års tillämpning av samordningen av de sociala trygghetssystemen inom ramen för de grundläggande friheter som föreskrivs i fördraget.
- (10) Utvidgningen av tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 883/2004 till alla försäkrade, inklusive icke förvärvsarbetande, kräver vissa särskilda regler och förfaranden för dessa personer, särskilt för att fastställa tillämplig lagstiftning för beaktandet av barnperioder för personer som aldrig har arbetat som anställda eller bedrivit verksamhet som egenföretagare i de medlemsstater där de varit bosatta.

- (11) Vissa förfaranden bör också återspegla kravet på en jämn fördelning av bördorna mellan medlemsstaterna. När det gäller förmåner vid sjukdom bör dessa förfaranden ta hänsyn till situationen, dels för de medlemsstater som står för kostnaderna för att ta emot de försäkrade personerna och ger dem tillgång till sin hälso- och sjukvård, dels för de medlemsstater vars institutioner står för kostnaderna för de vårdförmåner som deras medborgare får i en annan medlemsstat än den där de är bosatta.
- (12) Inom ramen för förordning (EG) nr 883/2004 bör villkoren klargöras för ersättning av utgifter för sjukvårdsförmåner som utges i samband med planerad vård, dvs. vård som en försäkrad person söker i en annan än den medlemsstat där han är försäkrad eller bosatt. Den försäkrade personens skyldigheter när det gäller ansökan om förhandstillstånd bör preciseras, liksom institutionens skyldigheter gentemot patienten när det gäller villkoren för tillstånd. Det bör också preciseras vilka följderna blir för ersättningen av utgifter för vård som på grundval av ett tillstånd tillhandahålls i en annan medlemsstat.
- (13) Mer tvingande förfaranden för att förkorta betalningsfristerna för sådana fordringar mellan medlemsstaternas institutioner framstår som nödvändiga för att bibehålla förtroendet i informationsutbytet och för att uppfylla det krav på god förvaltningssed som krävs i medlemsstaternas sociala trygghetssystem. De förfaranden som rör behandlingen av fordringar som avser förmåner vid sjukdom och arbetslöshet bör därför stärkas.
- (14) Eftersom de sociala trygghetssystem som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004 bygger på solidaritet mellan alla försäkrade bör det föreskrivas mekanismer för en effektivare indrivning av fordringar i samband med förmåner som utgetts felaktigt eller avgifter som de försäkrade inte har betalat. Förfarandena för ömsesidigt bistånd mellan institutionerna bör preciseras med utgångspunkt i bestämmelserna i rådets direktiv 76/308/EEG⁶ av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, i syfte att på ett bättre sätt tillvarata medlemsstaternas ekonomiska intressen genom att organisera samarbetet, särskilt mellan skatteförvaltningarna.
- (15) Information till de försäkrade om deras rättigheter och skyldigheter är en viktig aspekt när det gäller förtroendet för medlemsstaternas behöriga myndigheter och institutioner.
- (16) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, dvs. antagandet av samordningsbestämmelser som garanterar att rätten till fri rörlighet för personer kan utövas effektivt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁶ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2001/44/EG av den 15 juni 2001, EGT L 175, 28.6.2001, s. 7.

- (17) Denna förordning skall ersätta rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen⁷.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

AVDELNING I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Kapitel I – Definitioner

Artikel 1 *Definitioner*

1. I denna förordning tillämpas de definitioner som anges i förordning (EG) nr 883/2004.
2. Utöver de definitioner som avses i punkt 1 gäller följande definitioner:
 - a) *kontaktpunkt*: det organ som en medlemsstats behöriga myndighet har utsett till att på elektronisk väg skicka och ta emot de uppgifter som behövs för tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 och den här förordningen via det gemensamma nätverk i vilket dessa uppgifter utväxlas dels mellan de behöriga institutionerna i den medlemsstaten, dels mellan de behöriga institutionerna och/eller kontaktpunkter i andra medlemsstater.
 - b) *förbindelseorgan*: det organ som en medlemsstats behöriga myndighet har utsett för en eller flera av de grenar av social trygghet som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, som kan lämna upplysningar och bistånd till institutionerna i medlemsstaterna, och till vilket dessa institutioner kan vända sig, särskilt när det gäller avdelning IV i den här förordningen.
 - c) *handling*: en samling uppgifter på vilket medium som helst, fastställda av administrativa kommissionen, som kan utväxlas på elektronisk väg och som måste överlämnas för tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 och den här förordningen.
 - d) *standardiserat elektroniskt meddelande*: alla handlingar som är utformade enligt det format som administrativa kommissionen har fastställt för informationsutbytet mellan medlemsstaternas institutioner.
 - e) *överföring på elektronisk väg*: överföring med hjälp av elektronisk utrustning för behandling (inbegripet digital signalkompression) av uppgifter via ledning, radio, optiska medel eller andra elektromagnetiska medel.

⁷ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 647/2005, EUT L 28, 30.1.1997.

- f) *tekniska kommissionen*: den kommission som avses i artikel 73 i förordning (EG) nr 883/2004.
- g) *revisionskommittén*: den kommitté som avses i artikel 74 i förordning (EG) nr 883/2004.

Kapitel II – Bestämmelser om samarbete och informationsutbyte

Artikel 2

Omfattningen av och formerna för informationsutbytet mellan institutionerna

1. Medlemsstaternas institutioner skall lämna de upplysningar till varandra som behövs för att fastställa och bestämma rättigheter och skyldigheter för de personer som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004, särskilt för att fastställa korrekta belopp på förmåner och socialförsäkringsavgifter.
2. Om en försäkrad person av misstag överlämnar uppgifter, handlingar eller ansökningar till en annan institution än den som anges enligt denna förordning, skall den förstnämnda institutionen utan dröjsmål vidarebefordra dessa uppgifter, handlingar eller ansökningar till den institution som anges enligt denna förordning samt ange vilken dag de ursprungligen överlämnades. Denna dag skall gälla för den sistnämnda institutionen.
3. Överlämnandet av uppgifter mellan medlemsstaternas institutioner skall ske direkt mellan institutionerna eller via kontaktpunkten eller förbindelseorganet.
4. Om uppgifterna överlämnas via kontaktpunkten eller förbindelseorganet, skall kontaktpunkten eller förbindelseorganet anses fullgöra den anmodade institutionens uppgift och funktion i den medlemsstaten när det gäller tidsfrister för svar på de ansökningar den har fått.

Artikel 3

Omfattningen av och formerna för informationsutbytet mellan de förmånsberättigade och institutionerna

1. Varje person som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004 är skyldig att till den behöriga institutionen lämna alla uppgifter eller bestyrkande handlingar som behövs för att fastställa hans eller hans familjs situation och deras rättigheter och skyldigheter, för bibehållandet av dessa, och för att fastställa tillämplig lagstiftning och deras skyldigheter enligt denna lagstiftning.

Om det i en bestämmelse i en lagstiftning föreskrivs att förmånsbeloppet skall fastställas med beaktande av om det finns andra familjemedlemmar än barn, är den försäkrade personen skyldig att uppvisa ett intyg för de familjemedlemmar som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än i den medlemsstat där den institution som skall bevilja förmånerna finns, för att dessa familjemedlemmar skall kunna beaktas.

2. En medlemsstat som samlar in uppgifter enligt sin egen lagstiftning eller i det fall som avses i artikel 52 skall ge berörda personer rätt att få tillgång till och att korrigera dessa uppgifter, i enlighet med gemenskapsbestämmelserna om skydd för enskilda med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.
3. Institutionerna i den behöriga medlemsstaten skall överlämna uppgifterna och utfärda de handlingar som de försäkrade personerna behöver.
4. En behörig institution i en medlemsstat som direkt överlämnar en handling som innehåller ett beslut om rättigheter för en person som är bosatt eller vistas inom en annan medlemsstats territorium skall begära ett mottagningsbevis, oavsett på vilket medium och på vilket sätt handlingen överlämnas. Mottagningsbeviset får lämnas på vilket medium som helst och på vilket sätt som helst.
5. Om det inte finns någon handling som styrker avsändandet av det beslut som avses i punkt 4, skall fristerna för förverkande eller preskription av de rättigheter som beviljats enligt förordning (EG) nr 883/2004 inte kunna åberopas gentemot de förmånsberättigade.
6. Om dagen för avsändandet av det beslut som avses i punkt 4 på vederbörligt sätt har fastställts, skall den behöriga institutionens beslut anses kunna åberopas gentemot den berörda personen inom en månad efter denna dag. Om det i lagstiftningen i den medlemsstat som har fattat beslutet föreskrivs en längre frist skall dock denna frist gälla.
7. Den berörda personen skall i samtliga fall ha möjlighet att överklaga enligt de förfaranden som föreskrivs i den lagstiftning som den institution som har fattat beslutet tillämpar.
8. Administrativa kommissionen skall fastställa praktiska bestämmelser för tillämpningen av denna bestämmelse för de fall då beslutet har skickats till den berörda personen på elektronisk väg.

Artikel 4
Form och metod för informationsutbytet

1. Administrativa kommissionen skall fastställa innehållet i handlingarna och utformningen av de standardiserade elektroniska meddelandena.
2. Överlämnandet av uppgifter mellan institutionerna, kontaktpunkterna och förbindelseorganen skall ske på elektronisk väg inom gemensamma säkerhetsramar som garanterar sekretessen och skyddar informationsutbytet.
3. I sina kontakter med de förmånsberättigade skall de behöriga institutionerna i första hand använda elektroniska metoder.

Artikel 5

Rättsverkan för handlingar och bestyrkande handlingar som utfärdats i en annan medlemsstat

1. De handlingar som en medlemsstats institution utfärdar för att intyga situationen för en person vid tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 och den här förordningen samt de bestyrkande handlingar som upprättas av en annan medlemsstats myndigheter, inklusive skattemyndigheter, skall gälla för institutionerna i andra medlemsstater så länge dessa handlingar eller bestyrkande handlingar inte dras tillbaka eller förklaras ogiltiga av den behöriga myndigheten eller institutionen i den medlemsstat där de upprättades.
2. När det råder tvekan om huruvida handlingen eller de faktiska omständigheter som ligger till grund för de uppgifter som anges i handlingen är korrekta, skall institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen vända sig till den utfärdande institutionen och begära att de nödvändiga förtydligandena görs och, i förekommande fall, begära att handlingen dras tillbaka.
3. Om de berörda institutionerna inte kommer överens inom en månad efter den dag då begäran lämnades av den institution som tog emot handlingen, får ärendet överlämnas till administrativa kommissionen i enlighet med artikel 76.6 i förordning (EG) nr 883/2004 i syfte att förlika ståndpunkterna inom sex månader efter det att ärendet överlämnades till administrativa kommissionen.

Artikel 6

Provisorisk tillämpning av en lagstiftning och provisorisk utbetalning av förmåner

1. När det råder oklarhet om vilken lagstiftning som skall tillämpas och detta därför kräver att kontakter tas mellan de behöriga institutionerna eller myndigheterna i två eller flera medlemsstater, skall den berörda personen provisoriskt omfattas av följande lagstiftning:
 - a) Lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten, när personen utövar en del av sin verksamhet i den medlemsstaten eller när personen varken arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare.
 - b) Lagstiftningen i den medlemsstat där den första ansökan om försäkringstillhörighet lämnades in, i övriga fall.
2. Om två eller flera medlemsstaters behöriga institutioner eller myndigheter har skilda uppfattningar om vilken institution som skall utge förmånerna, skall den person som hade kunnat göra anspråk på förmåner om skilda uppfattningar inte hade förelegat, provisoriskt få de förmåner som föreskrivs i den lagstiftning som institutionen på bosättningsorten tillämpar eller, om personen inte är bosatt inom något av dessa medlemsstaters territorier, de förmåner som föreskrivs i den lagstiftning som tillämpas av den institution till vilken ansökan först lämnades in.
3. Om det fastställs att den tillämpliga lagstiftningen inte är lagstiftningen i medlemsstaten för den provisoriska försäkringstillhörigheten eller att den institution som har utgett de provisoriska förmånerna inte är den behöriga institutionen, skall den institution som har fastställts som behörig anses vara behörig från och med

dagen för den provisoriska försäkringstillhörigheten eller den första provisoriska utbetalningen av de berörda förmånerna.

4. Vid behov skall den behöriga institutionen reglera den berörda personens ekonomiska situation i fråga om avgifter och förmåner enligt bestämmelserna i artiklarna 71 och 72 och, i förekommande fall, artiklarna 73–82.

Artikel 7

Skyldighet att provisoriskt fastställa förmåner och avgifter

1. En institution som inte har tillgång till alla uppgifter för att kunna göra en slutgiltig beräkning av ett förmåns- eller avgiftsbelopp skall provisoriskt fastställa denna förmån eller avgift.
2. En ny beräkning av förmånen eller avgiften skall göras så snart de handlingar som krävs lämnats till den berörda institutionen.

Kapitel III – Andra allmänna bestämmelser för tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004

Artikel 8

Administrativa överenskommelser mellan två eller flera medlemsstater

1. Bestämmelserna i den här förordningen skall ersätta bestämmelserna i de överenskommelser för tillämpning av de konventioner som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 883/2004, med undantag av bestämmelserna i de överenskommelser för de konventioner som avses i bilaga II till förordning (EG) nr 883/2004, förutsatt att bestämmelserna i dessa överenskommelser tas upp i bilaga 1 till den här förordningen.
2. Medlemsstaterna får vid behov ingå överenskommelser med varandra om tillämpningen av sådana konventioner som avses i artikel 8.2 i förordning (EG) nr 883/2004, förutsatt att dessa överenskommelser inte påverkar de förmånsberättigades rättigheter.

Artikel 9

Andra förfaranden mellan institutionerna

1. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter eller institutioner, får komma överens om andra förfaranden än de som föreskrivs i bestämmelserna i avdelningarna II–IV, förutsatt att dessa förfaranden inte påverkar de förmånsberättigades rättigheter.
2. Administrativa kommissionen skall underrättas om de överenskommelser som ingås för detta ändamål och de skall tas upp i bilaga 1 till den här förordningen.

Artikel 10
Förhindrande av sammanträffande av förmåner

Om förmåner som utges enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning ömsesidigt minskas, innehålls eller dras in, skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning enligt de berörda medlemsstaternas lagstiftning delas med antalet förmåner som skall minskas, innehållas eller dras in.

Artikel 11
Kriterier för fastställande av bosättningsort

1. För att lösa problem mellan institutioner i flera medlemsstater när det gäller fastställande av bosättningsort för en person som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004, skall dessa institutioner gemensamt fastställa var den berörda personens intressecentrum finns med hänsyn till följande:
 - a) Vistelsens varaktighet och kontinuitet.
 - b) Familjesituation, särskilt var barnen går i skolan och familjebanden.
 - c) Fast anställning, när det gäller en arbetstagare.
 - d) Personens preferens, såsom den framgår av alla omständigheter, särskilt skälen till att han har flyttat.
 - e) Den medlemsstat i vilken personen är skattskyldig för alla sina inkomster, oavsett inkomstkälla.
2. Om institutionerna efter tillämpningen av de olika kriterier som anges i punkt 1 inte kan komma överens, skall den berörda personens preferens anses vara avgörande för fastställandet av personens bosättningsort.

Artikel 12
Sammanläggning av perioder

1. Vid tillämpningen av artikel 6 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den behöriga institutionen vända sig till institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning den försäkrade personen tidigare omfattades av för att få information om försäkringsperioder, anställningsperioder, perioder med verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt denna lagstiftning.
2. Till de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning skall läggas försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt varje annan medlemsstats lagstiftning, i den mån det behövs för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner, förutsatt att dessa perioder inte sammanfaller.
3. Om en försäkrings- eller bosättningsperiod som har fullgjorts enligt ett system för obligatorisk försäkring enligt en medlemsstats lagstiftning sammanfaller med en

försäkringsperiod enligt ett system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring enligt en annan medlemsstats lagstiftning, skall endast den period som har fullgjorts enligt systemet för obligatorisk försäkring beaktas.

4. Om en försäkrings- eller bosättningsperiod annan än en period som likställs med en sådan, har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning och sammanfaller med en period som likställs med en försäkrings- eller bosättningsperiod enligt en annan medlemsstats lagstiftning, skall endast den förstnämnda perioden beaktas.
5. Varje period som betraktas som likställd enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning skall beaktas endast av institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den försäkrade personen senast var obligatoriskt försäkrad före den nämnda perioden. Om den försäkrade personen inte har varit obligatoriskt försäkrad enligt en medlemsstats lagstiftning före den nämnda perioden skall perioden beaktas av institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning personen första gången efter den nämnda perioden var obligatoriskt försäkrad.
6. Om det inte är möjligt att exakt fastställa den tidsperiod inom vilken vissa försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning, skall dessa perioder inte anses sammanfalla med försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, och de skall beaktas, om det kan vara till fördel.

Artikel 13

Regler för omvandling av försäkringsperioder

Om försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning anges i andra tidsenheter än de tidsenheter som används i en annan medlemsstats lagstiftning, skall den omvandling som behövs för sammanläggning göras enligt följande regler:

- a) En dag motsvarar åtta timmar och omvänt.
- b) Fem dagar motsvarar en vecka och omvänt.
- c) 22 dagar motsvarar en månad och omvänt.
- d) Tre månader, 13 veckor eller 66 dagar motsvarar ett kvartal och omvänt.
- e) Vid omvandling av veckor till månader och omvänt, skall veckorna och månaderna omvandlas till dagar.
- f) Tillämpningen av led a–e får inte medföra att det totala antalet försäkringsperioder som har fullgjorts under ett kalenderår sammanlagt överstiger 264 dagar, 52 veckor, tolv månader eller fyra kvartal.

Om försäkringsperioder som fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning anges i månader, skall dagar som motsvarar en del av en månad enligt omvandlingsreglerna i första stycket betraktas som en hel månad.

AVDELNING II – FASTSTÄLLANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 14

Närmare bestämmelser för artiklarna 12 och 13 i förordning (EEG) nr 883/2004

1. Vid tillämpningen av artikel 12.2 i förordning (EG) nr 883/2004 skall kriteriet för att fastställa om den verksamhet som en egenföretagare åker för att bedriva i en annan medlemsstat är ”liknande” den verksamhet som egenföretagaren normalt bedriver, vara verksamhetens faktiska karaktär, och inte att verksamheten eventuellt betraktas som arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare i den andra medlemsstaten.
2. Vid tillämpningen av artikel 13.1 och 13.2 i förordning (EG) nr 883/2004 skall ”en väsentlig del av arbetet som anställd eller verksamheten som egenföretagare” anses utföras i en medlemsstat om en kvantitativt omfattande del av allt arbete som anställd eller all verksamhet som egenföretagare utförs i den medlemsstaten, utan att det nödvändigtvis behöver röra sig om den största delen av arbetet eller verksamheten. Den del av arbetet eller verksamheten som utförs i en medlemsstat skall aldrig anses vara väsentlig om den uppgår till mindre än 25 procent av allt arbete eller all verksamhet som den anställda eller egenföretagaren utför i fråga om omsättning, arbetstid, lön eller inkomst.
3. Vid tillämpningen av artikel 13.2 b i förordning (EG) nr 883/2004 skall en egenföretagares verksamhets ”huvudsakliga intressen” fastställas med beaktande av alla aspekter av egenföretagarens förvärvsverksamhet, bland annat den fasta och permanenta sätesorten för egenföretagarens verksamhet, verksamhetens stadigvarande karaktär eller dess varaktighet, den medlemsstat i vilken egenföretagaren är skattskyldig för alla sina inkomster oavsett inkomstkälla samt egenföretagarens preferens såsom den framgår av samtliga omständigheter.
4. Om en person arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater för en arbetsgivare som är etablerad utanför Europeiska unionens territorium och personen är bosatt i en medlemsstat där han inte utför en väsentlig del av sitt arbete, skall personen i fråga omfattas av lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten.

Artikel 15

Förfarande vid tillämpningen av artikel 11.3 b i förordning (EG) nr 883/2004

Om en offentligt anställd arbetar i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten skall den behöriga institutionen i förväg underrätta den utsedda institutionen i den andra medlemsstaten om detta.

Artikel 16

Förfarande vid tillämpningen av artikel 12 i förordning (EG) nr 883/2004

1. En arbetsgivare som i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EG) nr 883/2004 sänder ut en arbetstagare till en annan medlemsstat för att utföra ett arbete för arbetsgivarens räkning, skall i förväg, om det är möjligt, underrätta den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning skall fortsätta att tillämpas om detta. Denna institution

skall underrätta den utsedda institutionen i den medlemsstat till vilken arbetstagaren sänds ut.

2. En anställd som i enlighet med artikel 12.2 i förordning (EG) nr 883/2004 åker för att utföra ett arbete i en annan medlemsstat skall i förväg, om det är möjligt, underrätta den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning skall fortsätta att tillämpas om detta. Denna institution skall underrätta den utsedda institutionen i den medlemsstat till vilken den anställda åker för att utföra sitt arbete.

Artikel 17

Förfarande vid tillämpningen av artikel 13 i förordning (EG) nr 883/2004

1. En person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater skall underrätta den utsedda institutionen i sin bosättningsmedlemsstat om detta. Denna institution skall vidarebefordra denna underrättelse till den utsedda institutionen i varje medlemsstat där ett arbete utförs eller en verksamhet bedrivs.
2. I de fall som avses i artikel 13.1 och 13.2 i förordning (EG) nr 883/2004 skall de utsedda institutionerna i de berörda medlemsstaterna gemensamt komma överens om vilken lagstiftning som den berörda personen skall omfattas av, med beaktande av bestämmelserna i artikel 13.1 och 13.2 i förordning (EG) nr 883/2004 och artikel 14.2 och 14.3 i den här förordningen.
3. Den tillämpliga lagstiftningen skall fastställas senast en månad efter det att underrättelsen vidarebefordrats till den utsedda institutionen på den försäkrade personen bosättningsort, i enlighet med punkt 1.

Så länge som den tillämpliga lagstiftningen inte har fastställts skall den berörda personen provisoriskt omfattas av den lagstiftning som fastställs enligt artikel 6.1.

Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning har förklarats vara tillämplig efter samrådsförfarandet mellan de berörda institutionerna enligt punkt 2 skall omedelbart underrätta den berörda personen om detta.

Artikel 18

Förfarande vid tillämpningen av artikel 15 i förordning (EG) nr 883/2004

Extraanställda skall utöva sin rätt att välja enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 883/2004 när anställningsavtalet ingås. Den myndighet som är behörig att ingå detta avtal skall underrätta den utsedda institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning den extraanställda har valt.

Artikel 19

Uppgifter om försäkrade personer

1. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig skall underrätta den berörda personen och, i förekommande fall, personens arbetsgivare, om de skyldigheter som följer av denna lagstiftning. Den behöriga institutionen skall

ge dem den hjälp som behövs för fullgörandet av de formaliteter som krävs enligt denna lagstiftning.

2. På den berörda personens eller arbetsgivarens begäran, skall den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt en bestämmelse i avdelning II i förordning (EG) nr 883/2004 intyga att denna lagstiftning är tillämplig och, i förekommande fall, ange till och med vilken dag och på vilka villkor.

Artikel 20

Samarbete mellan institutionerna

1. De institutioner som avses i artikel 17.1 skall till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig på en person lämna de uppgifter som behövs för fastställandet av de avgifter som personen och dennes arbetsgivare skall betala enligt denna lagstiftning.
2. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning blir tillämplig på en person skall underrätta institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning personen senast omfattades av och lämna uppgift om den dag då denna lagstiftning skall börja tillämpas.

Artikel 21

Arbetsgivarens skyldigheter

1. En arbetstagares arbetsgivare skall fullgöra de skyldigheter som föreskrivs enligt den lagstiftning som arbetstagaren omfattas av, särskilt skyldigheten att betala de avgifter som föreskrivs enligt denna lagstiftning.
2. En arbetsgivare som inte har något driftställe i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig får komma överens med en anställd om att den anställda skall fullgöra arbetsgivarens skyldigheter att betala avgifter för dennes räkning. Arbetsgivaren skall underrätta den behöriga institutionen i den medlemsstaten om sådana överenskommelser.

Avdelning III – Särskilda bestämmelser om olika förmånskategorier

Kapitel I – Förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner

Artikel 22

Allmänna tillämpningsbestämmelser

1. De behöriga myndigheterna skall se till att de försäkrade personerna får information om förfaranden och villkor för ersättning av utgifter för vårdförmåner som utges inom en annan medlemsstats territorium än inom den medlemsstats territorium där den behöriga institutionen eller bosättningsorten finns.

2. Artiklarna 25 och 26 skall inte påverka tillämpningen av en medlemsstats nationella bestämmelser som medger en förmånligare ersättning av utgifter för vårdförmåner än den som följer av förordning (EG) nr 883/2004 i sådana fall som avses i punkt 1.
3. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får komma överens med varandra om andra förfaranden och bestämmelser för tillämpningen av artiklarna 25, 26 och 27. De överenskommelser som träffas för detta ändamål får dock inte leda till några negativa effekter när det gäller villkor och belopp för ersättning av utgifter för vårdförmåner för de berörda personerna i förhållande till vad som skulle följa av tillämpningen av den här förordningen. Administrativa kommissionen skall underrättas om dessa överenskommelser.
4. Om de förmåner som avses i detta kapitel enligt nationell lagstiftning endast beviljas pensionstagare, skall enbart den pension som en institution i den medlemsstaten betalar ut beaktas.

Artikel 23

Tillämpliga bestämmelser när det finns flera system i bosättnings- eller vistelsemedlemsstaten

Om bosättnings- eller vistelseortens lagstiftning omfattar flera försäkringssystem vid sjukdom, moderskap eller faderskap skall de tillämpliga bestämmelserna enligt artikel 17, artikel 19.1 och artiklarna 20, 22, 24, 26 och 27 i förordning (EG) nr 883/2004 vara bestämmelserna i lagstiftningen om det allmänna systemet för anställda.

Artikel 24

Bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

1. Vid tillämpningen av artikel 17 i förordning (EG) nr 883/2004 måste den försäkrade personen eller dennes familjemedlemmar registrera sig vid institutionen på bosättningsorten genom att överlämna en handling som styrker rätten till vårdförmåner på den behöriga medlemsstatens bekostnad.

Denna handling skall vara utfärdad av den behöriga institutionen och i förekommande fall grundas på upplysningar från arbetsgivaren. Om den försäkrade personen eller dennes familjemedlemmar inte överlämnar denna handling skall institutionen på bosättningsorten vända sig till den behöriga institutionen för att få de nödvändiga upplysningarna.

2. Institutionen på bosättningsorten skall underrätta den behöriga institutionen om varje registrering som den har gjort enligt bestämmelserna i punkt 1.
3. Denna artikel skall också tillämpas på de personer som avses i artiklarna 22, 24, 25 och 26 i förordning (EG) nr 883/2004.

Artikel 25

Vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

- A) Förfarande och rättigheternas omfattning

1. Vid tillämpningen av artikel 19 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den försäkrade personen, innan han lämnar den medlemsstats territorium där han är bosatt, av sin behöriga institution begära att den utfärdar en handling som styrker hans rätt till vårdförmåner.

De pensionstagare eller familjemedlemmar som avses i artikel 27.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall lämna sin begäran till institutionen på bosättningsorten, som i förekommande fall vidarebefordrar den till den institution som står för utgifterna i samband med de vårdförmåner som utges till pensionstagaren i bosättningsmedlemsstaten.

2. Om, i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EG) nr 883/2004, vårdförmåner för den försäkrade personen av medicinska skäl blir nödvändiga under vistelsen, skall den försäkrade personen visa upp den handling som anges i punkt 1 för vårdgivaren i vistelsemedlemsstaten, som på den försäkrade personen skall tillämpa bestämmelserna i den lagstiftning som skulle ha tillämpats på honom om han i vistelsemedlemsstaten hade omfattats av det system som avses i artikel 23 i den här förordningen.

Om den försäkrade personen inte har denna handling skall institutionen på vistelseorten vända sig till den behöriga institutionen för att få de nödvändiga upplysningarna.

3. De vårdförmåner som anges i artikel 19.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall avse vårdförmåner som måste utges i vistelsemedlemsstaten, enligt dess lagstiftning, så att den försäkrade personen inte skall vara tvungen att avbryta sin planerade vistelse och resa tillbaka till sin bosättningsort för att där få den behandling som hans hälsotillstånd kräver.
4. Punkterna 1–3 skall också tillämpas på den försäkrade personens familjemedlemmar.

B) Förfaranden och bestämmelser för ersättning och återbetalning av vårdförmåner

5. Om den försäkrade personen faktiskt har betalat hela eller delar av kostnaderna för vårdförmåner som utgetts enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 883/2004 skall han lämna in sin ansökan om ersättning till institutionen på vistelseorten. Denna institution skall direkt till den försäkrade personen lämna ersättning för de utgifter som motsvarar dessa förmåner inom de ramar och villkor som gäller för taxan enligt dess lagstiftning.
6. Om ersättning för dessa utgifter inte begärs direkt hos institutionen på vistelseorten skall den behöriga institutionen lämna ersättning för de faktiska utgifterna till den berörda personen enligt den taxa för ersättning som institutionen på vistelseorten tillämpar.

Institutionen på vistelseorten skall på den behöriga institutionens begäran lämna alla upplysningar som behövs om denna taxa.

Om det i vistelsemedlemsstatens lagstiftning inte föreskrivs några taxor för

ersättning, får den behöriga institutionen lämna ersättning enligt den taxa den själv tillämpar utan att behöva ha den försäkrade personens samtycke.

7. Med avvikelse från punkt 6 första stycket, kan den behöriga institutionen ersätta de faktiska utgifterna enligt den taxa för ersättning som den tillämpar, under förutsättning att den försäkrade personen har godkänt att denna bestämmelse tillämpas på honom och att lagstiftningen medger ersättning av sådana utgifter.
8. Om det gäller stora utgifter kan den behöriga institutionen betala ut ett lämpligt förskott till den försäkrade personen så snart han lämnar in en ansökan om ersättning till denna institution.

Artikel 26
Planerad vård

A) Tillståndsförfarande

1. För pensionstagare och deras familjemedlemmar andra än de som avses i artikel 27.5 i förordning (EG) nr 883/2004 skall institutionen i den medlemsstat som står för utgifterna i samband med vårdförmåner som utges i bosättningsmedlemsstaten betraktas som behörig institution för beviljande av det tillstånd som avses i artikel 20.1 i förordning (EG) nr 883/2004.
2. Vid tillämpningen av artiklarna 20.1 och 27.3 i förordning (EG) nr 883/2004 skall det tillstånd som avses i artikel 20.1 i förordning (EG) nr 883/2004, när personen inte är bosatt inom den behöriga medlemsstatens territorium, sökas av institutionen på bosättningsorten från den behöriga institutionen. Institutionen på bosättningsorten skall ange skälen till begäran om detta tillstånd för den berörda personen, särskilt sådana skäl som anges i artikel 20.2 i förordning (EG) nr 883/2004.

Om inget svar lämnas inom femton kalenderdagar från den dag då begäran skickades skall den behöriga institutionen anses ha beviljat tillståndet.

Institutionen på bosättningsorten skall bevilja den berörda personen tillståndet för den behöriga institutionens räkning.

Under förfarandet för beviljandet av tillståndet skall den behöriga institutionen när som helst ha möjlighet att låta den berörda personen undersökas av en läkare som den väljer i vistelse- eller bosättningsmedlemsstaten.

3. Det förfarande som avses i punkt 2 skall inte tillämpas när vårdförmånerna utgörs av livsnödvändig vård. I detta fall skall det förhandstillstånd som avses i artikel 20.2 i förordning (EG) nr 883/2004 beviljas av institutionen på bosättningsorten för den behöriga institutionens räkning, som omedelbart skall underrättas av institutionen i bosättningsmedlemsstaten.

Den behöriga institutionen är skyldig att godta de undersöknings- och behandlingsbeslut beträffande behovet av livsnödvändig vård som fastställts av

de läkare som godkänts av den institution på bosättningsorten som utfärdar tillståndet.

4. Den berörda personen skall vidarebefordra tillståndet till institutionen på vistelseorten. Institutionen på vistelseorten skall underrätta institutionen på den försäkrade personens bosättningsort om hur dennes hälsotillstånd utvecklas i de fall då det framstår som medicinskt nödvändigt att komplettera behandlingen. Institutionen på bosättningsorten skall omedelbart vidarebefordra dessa upplysningar till den behöriga institutionen.

B) Ersättning av utgifter för vårdförmåner inom ramen för planerad vård

5. När ett tillstånd har beviljats skall den behöriga institutionen ersätta utgifterna enligt den högsta taxan. Om taxan för de berörda vårdförmånerna hos institutionen på vistelseorten är lägre än taxan hos den behöriga institutionen, får den försäkrade personen begära att den behöriga institutionen betalar ut ett tillägg enligt sin taxa.

C) Ersättning av utgifter för resor och uppehälle i samband med planerad vård

6. Om den behöriga institutionen utfärdar ett tillstånd skall de utgifter för resor och uppehälle som hänger direkt samman med behandlingen av personen ersättas enligt den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar, för den berörda personen och, om nödvändigt, för en medföljande person.

D) Familjemedlemmar

7. Bestämmelserna i punkterna 1–6 skall också tillämpas på en försäkrad persons familjemedlemmar.

Artikel 27

Kontantförmåner vid arbetsoförmåga vid vistelse eller bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

A) Förfarande som den försäkrade personen skall följa

1. För att få rätt till kontantförmåner vid arbetsoförmåga enligt artikel 21.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den försäkrade personen låta den läkare i bosättningsmedlemsstaten som fastställde personens hälsotillstånd fylla i en handling som styrker arbetsoförmågan.
2. Den försäkrade personen skall senast tre arbetsdagar efter läkarens fastställande av hälsotillståndet vidarebefordra den ifyllda handlingen
 - a) till institutionen på bosättningsorten om personen förvärvsarbetar där,
 - b) till den behöriga institutionen i övriga fall.
3. Vidarebefordrandet av den handling som avses i punkterna 1 och 2 skall inte frita den försäkrade personen från att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i den tillämpliga lagstiftningen, särskilt gentemot sin arbetsgivare.

4. När den försäkrade personen återgår i arbete skall han meddela detta till den behöriga institutionen, som i förekommande fall skall underrätta institutionen på bosättningsorten.

B) Förfarande som institutionen i bosättningsmedlemsstaten skall följa

5. På begäran av den behöriga institutionen, eller i de fall som avses i punkt 2 a, skall institutionen på bosättningsorten vid behov låta den försäkrade personen genomgå en läkarundersökning som om han vore försäkrad hos denna institution. Institutionen på bosättningsorten skall till den behöriga institutionen senast tre arbetsdagar efter undersökningen vidarebefordra uppgifterna i den undersökande läkarens utlåtande, som bland annat skall ange arbetsoförmågas beräknade varaktighet.
6. Institutionen på bosättningsorten skall därefter vid behov företa administrativa kontroller och läkarundersökningar av den försäkrade personen som om han vore försäkrad hos denna institution. Så snart den konstaterar att personen kan återgå i arbete skall den utan dröjsmål underrätta honom och den behöriga institutionen om detta och ange vilken dag arbetsoförmågan upphör. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 10 skall underrättelsen till personen betraktas som ett beslut av den behöriga institutionen.
7. På begäran av den behöriga institutionen skall institutionen på bosättningsorten låta den försäkrade personen undersökas av en läkare som den behöriga institutionen väljer.

C) Förfarande som den behöriga institutionen skall följa

8. Den behöriga institutionen skall betala ut kontantförmånerna direkt till den berörda personen och underrätta institutionen på bosättningsorten om detta. Om kontantförmånerna emellertid betalas ut av institutionen på bosättningsorten för den behöriga institutionens räkning skall dock den behöriga institutionen underrätta personen om hans rättigheter. Den behöriga institutionen skall underrätta institutionen på bosättningsorten om kontantförmånernas storlek, vilka datum de skall betalas ut och den längsta tid under vilken de kan utges enligt den behöriga statens lagstiftning.
9. Vid tillämpningen av artikel 21.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall de uppgifter i ett intyg om arbetsoförmåga som utfärdats i en annan medlemsstat för en försäkrad person på grundval av den undersökande läkarens fastställande av hälsotillståndet gälla för den behöriga institutionen, förutsatt att inga oegentligheter föreligger.
10. Om den behöriga institutionen beslutar att inte bevilja kontantförmåner på grund av att den försäkrade personen inte har uppfyllt de formföreskrifter som anges i bosättningsmedlemsstatens lagstiftning eller om den läkare institutionen har valt konstaterar att den försäkrade personen kan återgå i arbete, skall den underrätta personen om sitt beslut och samtidigt underrätta institutionen på bosättningsorten om detta.

D) Förfarande vid vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

11. Bestämmelserna i punkterna 1–10 skall även tillämpas när den försäkrade personen vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

Artikel 28

Tillämpning av artikel 28 i förordning (EG) nr 883/2004

1. Artikel 28.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall även tillämpas på personer som får invaliditetspension. Med ”fortsatt behandling” avses uppföljning under hela sjukdomsförloppet.
2. Termen behandling skall omfatta alla medicinska åtgärder som vidtas i syfte att skydda, bibehålla eller återställa en persons hälsa.
3. Artikel 28.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall även tillämpas på gränsarbetare som är helt arbetslösa och på deras familjemedlemmar om den behöriga medlemsstaten inte finns med i förteckningen i bilaga III till förordning (EG) nr 883/2004.

Artikel 29

Avgifter som skall betalas av pensionstagare

1. När den institution som avses i artikel 30.1 i förordning (EG) nr 883/2004, vid tillämpningen av artikel 5 i den förordningen, beaktar pensioner som förvärvats enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater skall den enbart beakta de pensionsbelopp som faktiskt utbetalas till den berörda personen vid fastställandet av beräkningsunderlaget för avgifterna.
2. Det avgiftsbelopp som tas ut för pensionerna i fråga får aldrig överstiga det belopp som skulle ha betalats av en person med samma inkomst i den medlemsstat som avses i artikel 30 i förordning (EG) nr 883/2004.

Artikel 30

Tillämpning av artikel 34 i förordning (EG) nr 883/2004

1. Vid tillämpningen av artikel 34 i förordning (EG) nr 883/2004 skall förmåner vid långvarigt vårdbehov inte omfatta sådan behandling som anges i artikel 28.2 i den här förordningen, utan vård och stöd i det dagliga livet för den berörda personen med hänsyn till i vilken utsträckning personen kan klara sig själv.
2. Institutionen på bosättningsorten skall underrätta den berörda personen om att det finns en regel om förhindrande av sammanträffande av förmåner och villkoren för att den skall tillämpas på de berörda förmånerna vid långvarigt vårdbehov. Tillämpningen av dessa regler skall dock garantera en person som inte är bosatt inom den behöriga medlemsstatens territorium rätt till ett förmånsbelopp som är åtminstone lika stort som det belopp personen skulle ha haft rätt till om han var bosatt i denna medlemsstat.
3. Administrativa kommissionen skall vid behov besluta om tillämpningsåtgärder för denna artikel.

Artikel 31
Särskilda tillämpningsåtgärder

1. De bestämmelser i avdelning III kapitel 1 i förordning (EG) nr 883/2004 som gäller vårdförmåner skall inte tillämpas på personer som har rätt till vårdförmåner enbart enligt ett särskilt system för offentligt anställda i någon av de medlemsstater som anges i bilaga 2 till den här förordningen.
2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall artikel 23 i förordning (EG) nr 883/2004 tillämpas på alla personer som samtidigt uppbär en pension enligt ett system för offentligt anställda i en medlemsstat som anges i bilaga 2 och en pension enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.
3. De praktiska tillämpningsåtgärderna för punkterna 1 och 2 skall antas av administrativa kommissionen.

Kapitel II – Förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar

Artikel 32
Rätt till vårdförmåner och kontantförmåner vid bosättning eller vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

Vid tillämpningen av artikel 36.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall de förfaranden som anges i artiklarna 24–27 i den här förordningen tillämpas.

Artikel 33
Planerad vård

Den behöriga institutionen får inte vägra att utfärda det tillstånd som föreskrivs enligt artikel 20.1 i förordning (EG) nr 883/2004 för en anställd eller egenföretagare som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller drabbats av en arbetssjukdom för vilka rätt till förmåner föreligger på den institutionens bekostnad, om den behandling som den berörda personens hälsotillstånd kräver inte kan ges inom bosättningsmedlemsstatens territorium inom en rimlig tid som är medicinskt försvarbar med hänsyn till personens aktuella hälsotillstånd och sjukdomens sannolika förlopp.

Artikel 34
Samarbete mellan institutionerna vid olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som uppkommer i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten

1. Om ett olycksfall i arbetet har inträffat eller en arbetssjukdom först har konstaterats inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga medlemsstatens, skall olycksfallet eller sjukdomen anmälas enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning, utan att det påverkar tillämpningen av gällande lagbestämmelser inom den medlemsstats territorium där olycksfallet inträffade eller där arbetssjukdomen först konstaterades, och som i ett sådant fall skall fortsätta att tillämpas. Denna anmälan skall skickas till den behöriga institutionen och en kopia skall skickas till institutionen på bosättnings- eller vistelseorten.

2. Institutionen i den medlemsstat inom vars territorium olycksfallet i arbetet inträffade eller arbetssjukdomen först konstaterades skall till den behöriga institutionen översända de läkarintyg som har utfärdats där och, på denna institutions begäran, alla relevanta upplysningar.
3. Om ett olycksfall har inträffat på väg till eller från arbetet inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga medlemsstatens och en utredning skall göras inom den förstnämnda medlemsstatens territorium, kan en utredare utses för detta ändamål av den behöriga institutionen, som skall underrätta myndigheterna i denna medlemsstat om detta. Dessa myndigheter skall hjälpa utredaren, bland annat genom att utse en person som skall bistå honom vid genomgången av officiella rapporter och alla andra handlingar som rör olycksfallet.
4. När behandlingen har avslutats skall en detaljerad rapport skickas till den behöriga institutionen tillsammans med läkarintyg om de bestående följderna av olycksfallet eller sjukdomen, särskilt om personens aktuella hälsotillstånd och om hans tillfrisknande eller bestående men av skadorna. Arvoden i samband med detta skall betalas av institutionen på bosättnings- eller vistelseorten enligt den taxa som institutionen tillämpar och skall debiteras den behöriga institutionen.
5. Den behöriga institutionen skall på begäran av institutionen på bosättnings- eller vistelseorten underrätta den om det beslut som anger den dag då skadorna anses vara läkta eller ha blivit bestående och om ett eventuellt beslut om beviljande av pension.

Artikel 35

Twister om ett olycksfalls eller en sjukdoms anknytning till arbete

1. Om den behöriga institutionen i de fall som avses i artikel 36.2 i förordning (EG) nr 883/2004 anser att lagstiftningen om olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar är tillämplig skall den omedelbart underrätta den institution på bosättnings- eller vistelseorten som har utgett vårdförmånerna om detta och förmånerna skall då skall anses vara omfattade av sjukförsäkringen.
2. När ett slutgiltigt beslut har fattats i ärendet skall den behöriga institutionen omedelbart underrätta den institution på bosättnings- eller vistelseorten som har utgett vårdförmånerna om detta. Om det inte rör sig om ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom skall denna institution fortsätta att utge dessa vårdförmåner enligt sjukförsäkringen, om den anställde eller egenföretagaren har rätt till sådana förmåner. I motsatt fall skall de vårdförmåner som personen har fått enligt sjukförsäkringen, från och med den tidpunkt då olycksfallet eller arbetssjukdomen först konstaterades, anses som förmåner vid ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom.

Artikel 36

Förfarande vid exponering för risk för en arbetssjukdom i flera medlemsstater

1. I det fall som avses i artikel 38 i förordning (EG) nr 883/2004 skall anmälan om arbetssjukdomen översändas antingen till den behöriga institutionen för arbetssjukdomar i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den drabbade personen

senast var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat sjukdomen eller till institutionen på bosättningsorten, som skall vidarebefordra anmälan till den behöriga institutionen.

Om den behöriga institutionen konstaterar att personen senast var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen enligt en annan medlemsstats lagstiftning, skall den översända anmälan med bifogade handlingar till motsvarande institution i den medlemsstaten.

2. Om institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den drabbade personen senast var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen konstaterar att den drabbade personen eller dennes efterlevande inte uppfyller kraven i denna lagstiftning, skall denna institution utan dröjsmål till institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den drabbade personen tidigare var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen översända anmälan med alla bifogade handlingar, inklusive undersökningsresultat och specialistutlåtanden från de läkarundersökningar som gjorts genom den förstnämnda institutionen, samt en kopia av det beslut som avses i andra stycket.

Institutionen skall samtidigt underrätta den försäkrade personen om sitt beslut och då särskilt ange skälen till att den inte beviljar förmåner, förfaranden och tidsfrister för överklagande samt den dag då ärendet överlämnades till institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den försäkrade personen tidigare var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen.

3. Vid behov skall ärendet, enligt samma förfarande, återföras till motsvarande institution i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den drabbade personen först var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen.

Artikel 37

Informationsutbyte mellan institutionerna och utbetalning av förskott vid överklagande av ett beslut om avslag

1. Vid överklagande av ett beslut om avslag på en ansökan som fattats av institutionen i en av de medlemsstater enligt vars lagstiftning den drabbade personen var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen, skall denna institution lämna en underrättelse om överklagandet till den institution till vilken anmälan har översänts, enligt det förfarande som anges i artikel 36.2, och därefter underrätta den om det slutgiltiga beslutet.
2. Om rätt till förmåner har förvärvats enligt den lagstiftning som tillämpas av den institutionen till vilken anmälan har översänts, skall denna institution betala ut förskott med ett belopp som vid behov skall fastställas efter samråd med den institution vars beslut har överklagats. Den sistnämnda institutionen skall återbetala förskottsbeloppet om den efter överklagandet är skyldig att utge förmånerna. Detta belopp skall sedan dras av från de förmåner som personen har rätt till, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 71.

Artikel 38
Förvärrande av en arbetssjukdom

I de fall som avses i artikel 39 i förordning (EG) nr 883/2004 är den sökande skyldig att lämna alla upplysningar om förmåner som tidigare har beviljats för den berörda arbetssjukdomen till institutionen i den medlemsstat hos vilken han ansöker om förmåner. Denna institution får vända sig till alla andra institutioner som tidigare har varit behöriga för att få de upplysningar som den anser nödvändiga.

Artikel 39
Bedömning av graden av arbetsförmåga vid tidigare eller senare olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom

1. Om det vid tillämpningen av artikel 40.3 i förordning (EG) nr 883/2004 föreligger en tidigare eller senare arbetsförmåga förorsakad av ett olycksfall som inträffade då personen i fråga omfattades av lagstiftningen i en medlemsstat där frågan om arbetsförmågans ursprung saknar betydelse, skall den institution som är behörig för den tidigare eller senare arbetsförmågan eller det organ som den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten har utsett, på begäran av en annan medlemsstats behöriga institution, lämna upplysningar om graden av den tidigare eller senare arbetsförmågan och, i möjligaste mån, upplysningar som gör det möjligt att fastställa om arbetsförmågan var en följd av ett olycksfall i arbetet enligt den lagstiftning som tillämpas av institutionen i den sistnämnda medlemsstaten.

I detta fall skall den behöriga institutionen, enligt den lagstiftning den tillämpar, för förvärv av rätt till förmåner och för fastställande av förmånsbelopp, beakta graden av arbetsförmåga som dessa tidigare eller senare fall har förorsakat.

Artikel 40
Inlämnande och behandling av ansökningar om pension eller tilläggsbidrag

1. För att få rätt till en pension eller ett tilläggsbidrag enligt lagstiftningen i en medlemsstat skall en anställd eller egenföretagare eller hans efterlevande som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium ansöka om detta antingen hos den behöriga institutionen eller hos institutionen på bosättningsorten, som skall vidarebefordra ansökan till den behöriga institutionen. Ansökan skall åtföljas av nödvändiga handlingar och den skall göras enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar.
2. Den behöriga institutionen skall direkt eller genom den behöriga statens förbindelsesorgan underrätta den sökande om sitt beslut och sända en kopia av detta beslut till förbindelseorganet i den medlemsstat inom vars territorium den sökande är bosatt.

Artikel 41
Särskilda tillämpningsåtgärder

De bestämmelser i avdelning III kapitel 2 i förordning (EG) nr 883/2004 som gäller vårdförmåner skall inte tillämpas på personer som har rätt till vårdförmåner enbart enligt ett

särskilt system för offentligt anställda i någon av de medlemsstater som anges i bilaga 2 till den här förordningen.

Kapitel III – Ersättning vid dödsfall

Artikel 42

Ansökan om ersättning vid dödsfall

Vid tillämpningen av artiklarna 42 och 43 i förordning (EG) nr 883/2004 skall ansökan om ersättning vid dödsfall lämnas till institutionen på den sökandes bosättningsort.

Kapitel IV – Invaliditetsförmåner, ålderspension och efterlevandepension

Artikel 43

Beräkning av förmånerna

1. Vid beräkningen av det teoretiska och det faktiska förmånsbeloppet enligt artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 883/2004 skall de regler som föreskrivs i artikel 12.3–12.5 i den här förordningen tillämpas.
2. Om perioder av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring inte har beaktats enligt artikel 12.3 i den här förordningen skall institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning dessa perioder har fullgjorts beräkna det belopp som dessa perioder motsvarar enligt den lagstiftning som den tillämpar. Det faktiska förmånsbeloppet, beräknat enligt artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 883/2004, skall höjas med det belopp som motsvarar perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring.
3. Institutionen i varje medlemsstat skall, enligt den lagstiftning som den tillämpar, beräkna det belopp som svarar mot de perioder av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som enligt artikel 53.3 c i förordning (EG) nr 883/2004 inte omfattas av en annan medlemsstats bestämmelser om indragning, minskning eller innehållande.

Artikel 44

Beaktande av barnperioder

Utan att det påverkar behörigheten för den medlemsstat som fastställts enligt bestämmelserna i avdelning II i förordning (EG) nr 883/2004, skall institutionen i den medlemsstat där pensionstagaren har varit bosatt den längsta tiden under de tolv månaderna efter barnets födelse beakta barnperioder i en annan medlemsstat, såvida inte någon annan medlemsstats lagstiftning blir tillämplig på den berörda personen med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

Artikel 45
Ansökan om förmåner

A) Inlämning av ansökan om förmåner enligt artikel 44.2 i förordning (EG) nr 883/2004

1. För att få rätt till förmåner enligt artikel 44.2 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den sökande lämna in en ansökan till institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning han omfattades av när den arbetsförmåga som följts av invaliditet eller förvärrad invaliditet uppkom.
2. Om kontantförmåner vid sjukdom har utgetts, skall den dag då dessa förmåner upphörde att utges i förekommande fall anses som den dag då ansökan om pension lämnades in.
3. I det fall som avses i artikel 47.1 b i förordning (EG) nr 883/2004 skall den institution hos vilken den berörda personen senast var försäkrad underrätta den institution som först svarade för utbetalningen av förmånerna om beloppet och den dag från och med vilken förmånerna betalats ut enligt den lagstiftning som den tillämnar. Från och med den dagen skall de förmåner som betalades ut innan invaliditeten förvärrades dras in eller minskas till det belopp som motsvarar det tillägg som avses i artikel 47.2 i förordning (EG) nr 883/2004.

B) Inlämning av andra ansökningar om förmåner

4. I andra fall än de som avses i artikel 44.2 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den sökande lämna in ansökan antingen till institutionen på sin bosättningsort om han vid en viss tidpunkt har omfattats av den lagstiftning som denna institution tillämnar, eller till institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning han senast omfattades av i övriga fall.
5. Dagen för inlämning av ansökan gäller för alla berörda institutioner.
6. Om den sökande i sin ansökan inte har angett alla försäkrings- eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i andra medlemsstater trots att han uttryckligen uppmanades att göra detta, skall, med avvikelse från punkt 5, den dag då den sökande fyllde i sin ursprungliga ansökan eller lämnade in en ny ansökan för de perioder som saknades anses som den dag då ansökan lämnades in för den institution som tillämnar den berörda lagstiftningen, om inte förmånligare bestämmelser gäller enligt denna lagstiftning.
7. En ansökan om förmåner som lämnats in till en institution i en medlemsstat skall automatiskt medföra att förmåner beviljas samtidigt enligt lagstiftningen i alla berörda medlemsstater vars villkor den sökande uppfyller.

Ett sådant samtidigt beviljande av förmåner skall dock inte ske i de fall då den sökande, i enlighet med artikel 50.1 i förordning (EG) nr 883/2004, har begärt att beviljandet av de förmåner som han skulle ha rätt till enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skall skjutas upp.

Artikel 46

Handlingar och uppgifter som den sökande skall bifoga sin ansökan

1. Den sökande skall lämna in sin ansökan enligt bestämmelserna i den lagstiftning som tillämpas av den institution som avses i artikel 45.1 och 45.4 och den skall åtföljas av de handlingar som krävs. Den sökande skall antingen ange den institution eller de institutioner i varje medlemsstat som administrerar försäkringen för invaliditet, ålderdom eller dödsfall (pensioner) hos vilken eller vilka han har varit försäkrad, eller, när det gäller en anställd, ange den eller de arbetsgivare för vilka han har arbetat inom varje medlemsstats territorium samt visa upp de anställningsintyg som han har.
2. Om den sökande enligt artikel 50.1 i förordning (EG) nr 883/2004 begär att beviljandet av de förmåner vid ålderdom som han skulle ha rätt till enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skjuts upp, skall han ange enligt vilken lagstiftning han ansöker om att skjuta upp beviljandet av förmånerna.

Artikel 47

Institutionernas behandling av ansökningar

- A) Utredande institution
 1. Ansökan om förmåner skall behandlas av den institution till vilken den har lämnats eller vidarebefordrats enligt bestämmelserna i artikel 45.1 eller 45.4. Denna institution kallas nedan "utredande institution".
- B) Behandling av ansökningar om förmåner enligt artikel 44 i förordning (EG) nr 883/2004
 2. I det fall som avses i artikel 44.3 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den utredande institutionen vidarebefordra alla uppgifter om den berörda personen till den institution hos vilken personen tidigare var försäkrad, vilken i sin tur skall behandla ärendet.
 3. Artiklarna 48–52 skall inte tillämpas vid behandlingen av de ansökningar som avses i artikel 44 i förordning (EG) nr 883/2004.
- C) Behandling av andra ansökningar om förmåner
 4. I andra fall än de som avses i artikel 44 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den utredande institutionen omedelbart vidarebefordra ansökningarna om förmåner till alla berörda institutioner så att alla institutioner kan behandla dem samtidigt och utan dröjsmål. Den utredande institutionen skall underrätta dem om de försäkrings- eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt den lagstiftning den tillämpar och bifoga de eventuella intyg som den sökande har uppvisat.
 5. Var och en av övriga berörda institutioner skall underrätta den utredande institutionen om de försäkrings- eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt den lagstiftning som den tillämpar. Utom i det fall som avses i artikel 46.2 i den här förordningen, skall varje institution även underrätta den utredande

institutionen om beloppet på den oberoende förmån som avses i artikel 52.1 a i förordning (EG) nr 883/2004 om rätt till förmåner finns med beaktande av enbart nationell lagstiftning.

6. Den utredande institutionen skall vidarebefordra alla uppgifter den fått till alla berörda institutioner. På grundval av detta skall var och en av de institutioner som berörs beräkna förmånernas teoretiska och faktiska belopp i enlighet med artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 883/2004 och underrätta den utredande institutionen om dessa belopp.
7. Så snart den utredande institutionen, på grundval av de upplysningar som avses i punkt 5, konstaterar att bestämmelserna i artikel 46.2, artikel 57.2 eller artikel 57.3 i förordning (EG) nr 883/2004 skall tillämpas, skall den underrätta de andra berörda institutionerna om detta.
8. För att den sökande skall kunna utnyttja den rätt att skjuta upp utgivandet av förmåner som föreskrivs i artikel 50.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den utredande institutionen lämna alla uppgifter den har till den sökande så att han får kännedom om följderna av det samtidiga beviljandet av de förmåner han har rätt till. Den sökande skall lämna alla eventuella ansökningar om att skjuta upp beviljandet av förmåner till den utredande institutionen, som utan dröjsmål skall vidarebefordra dem till den berörda institutionen.

Artikel 48

Meddelande av beslut till den sökande

1. Varje institution skall enligt de bestämmelser de tillämpar delge den sökande det beslut om beviljande som den har fattat. Varje beslut skall innehålla uppgift om de förfaranden och tidsfrister för överklagan som gäller. En kopia av varje beslut skall överlämnas till den utredande institutionen. När den utredande institutionen har fått kopior av alla beslut skall den, enligt bestämmelserna i artikel 3.4, delge den sökande en sammanfattning av dessa beslut på dennes eget språk. Den utredande institutionen skall också vidarebefordra denna sammanfattning till övriga berörda institutioner.
2. Den sammanfattning som delges den sökande enligt artikel 3.4 skall betraktas som ett nytt beslut som kan överklagas.

Artikel 49

Fastställande av invaliditetsgraden

1. Om bestämmelserna i artikel 46.3 i förordning (EG) nr 883/2004 är tillämpliga skall enbart den utredande institutionen vara behörig att fatta beslut om den sökandes invaliditetsgrad. Den skall fatta detta beslut så snart som den kan avgöra, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artiklarna 6 och 51 i förordning (EG) nr 883/2004, om de villkor för rätt till förmåner som anges i den lagstiftning som den tillämpar har uppfyllts. Den skall utan dröjsmål underrätta de andra berörda institutionerna om detta beslut.

Om andra villkor för rätt till förmåner, än villkor som avser invaliditetsgrad, i den lagstiftning som den tillämpar inte är uppfyllda, med beaktande av bestämmelserna i

artiklarna 6 och 51 i förordning (EG) nr 883/2004, skall den utredande institutionen omedelbart underrätta institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning den sökande senast omfattades av om detta. Om villkoren för rätt till förmåner enligt den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar är uppfyllda skall denna institution vara behörig att fatta beslut om den sökandes invaliditetsgrad. Institutionen skall utan dröjsmål underrätta de andra berörda institutionerna om detta beslut.

Vid behov skall frågan om rätt till förmåner, enligt samma villkor, återföras till den behöriga institutionen för invaliditet i den medlemsstat vars lagstiftning den sökande först omfattades av.

2. Om bestämmelserna i artikel 46.3 i förordning (EG) nr 883/2004 inte är tillämpliga för fastställandet av invaliditetsgraden skall varje institution ha möjlighet att låta den sökande genomgå en undersökning av en läkare som den själv väljer. En medlemsstats institution skall dock beakta de medicinska handlingar, läkarutlåtanden och administrativa upplysningar som den fått från alla andra medlemsstater som om de hade upprättats i den egna medlemsstaten.
3. Om läkarundersökningen äger rum i en annan medlemsstat än den där den berörda personen är bosatt skall utgifterna för resor och uppehälle i samband med detta bekostas av den institution som har låtit personen genomgå läkarundersökningen.

Artikel 50

Utbetalning av provisoriska förmåner och förskott på förmåner

1. Utan hinder av artikel 7 i den här förordningen, skall varje institution som under behandlingen av en ansökan om förmåner konstaterar att den sökande har rätt till en oberoende förmån enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, i enlighet med artikel 52.1 a i förordning (EG) nr 883/2004, omedelbart betala ut denna förmån. Denna utbetalning skall betraktas som provisorisk om det beviljade beloppet kan påverkas av utgången av behandlingen av ansökan.
2. Om ingen provisorisk förmån kan betalas ut till den sökande enligt punkt 1, men det framgår av de uppgifter som mottagits att rätt till förmåner finns enligt artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 883/2004, skall den utredande institutionen till den berörda personen betala ut ett förskott som kan återkrävas och vars belopp skall ligga så nära som möjligt det belopp som sannolikt kommer att beviljas vid tillämpningen av artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 883/2004.
3. Den institution som skall betala ut de provisoriska förmånerna enligt punkt 1 eller 2 skall omedelbart underrätta den sökande om detta och då särskilt uppmärksamma honom på att den åtgärd som vidtagits är provisorisk och på det faktum att endast det kommande beslutet om beviljande av förmåner kan överklagas.

Artikel 51

Ny beräkning av förmåner

1. Vid en ny beräkning av förmåner enligt artiklarna 48.3 och 48.4, 50.4 och 59.1 i förordning (EG) nr 883/2004 skall artikel 50 i den här förordningen tillämpas.

2. Vid en ny beräkning, indragning eller innehållande av en förmån skall den institution som har fattat detta beslut utan dröjsmål underrätta den berörda personen om detta enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 3.4–3.7 samt informera varje institution hos vilken personen har rätt till en förmån.

Artikel 52

Åtgärder för att påskynda beviljandet av förmåner

1. När en medlemsstats lagstiftning blir tillämplig på en person, skall det organ som utsetts av den medlemsstatens behöriga myndighet till det organ som utsetts i den medlemsstat vars medborgarskap personen har överlämna alla uppgifter som identifierar personen, inklusive det identifieringsnummer som personen har fått av den behöriga institutionen för pensioner i den förstnämnda medlemsstaten, samt namnet på denna behöriga institution. Till detta organ skall även lämnas alla andra upplysningar som kan underlätta och påskynda ett senare beviljande av pensioner.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall statslösa och flyktingar samt personer som aldrig har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare betraktas som medborgare i den medlemsstat vars lagstiftning de först omfattades av.
3. De berörda institutionerna skall, på begäran av personen i fråga eller den institution hos vilken han vid den aktuella tidpunkten är försäkrad, börja sammanställa hans försäkringshistorik senast ett år före den dag då han uppnår pensionsåldern.
4. Administrativa kommissionen skall fastställa tillämpningsföreskrifter till bestämmelserna i föregående punkter.

Artikel 53

Samordningsåtgärder i en medlemsstat

1. Om den nationella lagstiftningen innehåller regler för fastställandet av vilken institution som skall svara för beviljandet av pensionen skall dessa regler tillämpas endast med beaktande av de försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i den medlemsstaten.
2. Om den nationella lagstiftningen innehåller regler om samordning mellan de särskilda systemen för offentligt anställda och det allmänna systemet för anställda skall dessa regler inte påverkas av bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 och den här förordningen.

Kapitel V – Arbetslöshetsförmåner

Artikel 54

Beräkning av förmåner

1. Vid tillämpningen av artikel 62.3 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning den berörda personen omfattades av under sin senaste period av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare,

till institutionen på bosättningsorten på dess begäran överlämna alla uppgifter som behövs för beräkningen av arbetslöshetsförmånerna, bland annat lön eller förvärvsinkomst.

2. Vid tillämpningen av artikel 62 i förordning (EG) nr 883/2004 skall i de fall en sådan arbetstagare som avses i artikel 65.5 i den förordningen, och som inte är gränsarbetare, aldrig ha varit en anställd som har omfattats av lagstiftningen i sin bosättningsmedlemsstat, arbetslöshetsförmånerna beräknas på grundval av normallönen i den medlemsstaten för en anställning som motsvarar eller liknar hans senaste anställning inom en annan medlemsstats territorium.
3. Vid tillämpningen av artikel 62 i förordning (EG) nr 883/2004 och utan hinder av artikel 63 i den förordningen skall den behöriga institutionen i en medlemsstat, enligt vars lagstiftning beräkningen av förmånerna skiljer sig åt beroende på antalet familjemedlemmar, också beakta den berörda personens familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat som om de vore bosatta i den behöriga medlemsstaten. Denna bestämmelse skall inte tillämpas när en annan person i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta har rätt till arbetslöshetsförmåner som beräknas med beaktande av dessa familjemedlemmar.

Artikel 55

Villkor och begränsningar för bibehållande av rätt till förmåner för en arbetslös person som beger sig till en annan medlemsstat

1. För att omfattas av bestämmelserna i artikel 64 i förordning (EG) nr 883/2004 skall en arbetslös person som beger sig till en annan medlemsstat före avresan underrätta den behöriga institutionen och begära en handling som styrker att han fortfarande har rätt till förmåner enligt de villkor som anges i artikel 64.1 b i förordning (EG) nr 883/2004.

Denna institution skall informera personen om hans skyldigheter och översända ovannämnda handling som skall innehålla uppgift om

- a) den dag då den arbetslösa personen upphörde att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga staten,
 - b) tidsfristen enligt artikel 64.1 b i förordning (EG) nr 883/2004 för registrering som arbetssökande i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig,
 - c) den längsta tid under vilken rätten till förmåner kan bibehållas i enlighet med artikel 64.1 c i förordning (EG) nr 883/2004,
 - d) förhållanden som kan påverka rätten till förmåner.
2. Den arbetslösa personen skall registrera sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat till vilken han beger sig i enlighet med bestämmelserna i artikel 64.1 b i förordning (EG) nr 883/2004 och överlämna den handling som avses i punkt 1 till institutionen i den medlemsstaten. Om handlingen inte överlämnas skall institutionen på den ort till vilken den arbetslösa personen har

begett sig vända sig till den behöriga institutionen för att få de upplysningar som krävs.

3. Arbetsförmedlingen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig för att söka arbete skall informera den arbetslösa personen om dennes rättigheter.
4. Institutionen på den ort till vilken den arbetslösa personen har begett sig skall omedelbart underrätta den behöriga institutionen om vilken dag personen registrerades hos arbetsförmedlingen och om hans nya adress.

Denna institution skall till den behöriga institutionen varje månad under den tid som den arbetslösa personen har rätt att behålla förmånerna lämna relevanta upplysningar om uppföljningen av den arbetslösa personens situation och särskilt ange om personen fortfarande är registrerad hos arbetsförmedlingen och om han följer de kontrollförfaranden som fastställts.

5. Institutionen på den ort till vilken den arbetslösa personen har begett sig skall företa eller låta företa kontrollerna som om det gällde en arbetslös person med rätt till förmåner enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar. Den skall omedelbart underrätta den behöriga institutionen om alla sådana omständigheter som avses i punkt 1 d.
6. De behöriga myndigheterna eller de behöriga institutionerna i två eller flera medlemsstater får komma överens med varandra om åtgärder som syftar till att underlätta arbetssökandet för arbetslösa personer som beger sig till en av dessa medlemsstater, i enlighet med artikel 64 i förordning (EG) nr 883/2004.

Artikel 56

Arbetslösa som har varit bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga medlemsstaten

1. När en arbetslös person beslutar att, enligt artikel 65.2 i förordning (EG) nr 883/2004, registrera sig som arbetssökande både i den medlemsstat där han är bosatt och i den medlemsstat där han senast arbetade som anställd eller bedrev verksamhet som egenföretagare skall han först underrätta institutionen och arbetsförmedlingen på sin bosättningsort om detta.

På begäran av arbetsförmedlingen i den medlemsstat där han senast arbetade som anställd eller bedrev verksamhet som egenföretagare skall arbetsförmedlingen på bosättningsorten överlämna relevanta upplysningar om den arbetslösa personens registrering och arbetssökande.

2. Om rätten till förmåner är knuten till att den arbetslösa personen måste fullgöra vissa skyldigheter enligt lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten, skall den arbetslösa personens eventuella åtaganden hos arbetsförmedlingen i den andra medlemsstaten beaktas. Det är den arbetslösa personen som är skyldig att informera institutionen på sin bosättningsort om tidsplanen för dessa åtaganden och om deras karaktär.
3. Vid tillämpningen av artikel 65.5 b i förordning (EG) nr 883/2004 skall institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning arbetstagaren senast omfattades av, på begäran av institutionen på bosättningsorten, meddela den institutionen om arbetstagaren har rätt till förmåner enligt artikel 64 i förordning (EG) nr 883/2004.

Kapitel VI – Familjeförmåner

Artikel 57

Prioritetsregler vid sammanträffande av förmåner

Vid tillämpningen av artikel 68.1 b i i förordning (EG) nr 883/2004 skall, när prioritetsordningen inte kan fastställas med ledning av var barnen är bosatta, varje berörd medlemsstat beräkna förmånsbeloppen genom att räkna med de barn som inte är bosatta inom det egna territoriet. Den behöriga institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning de högsta förmånsbeloppen betalas ut skall bevilja hela detta belopp. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall till ovanstående institution återbetala hälften av detta belopp, dock högst med det belopp som gäller enligt den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 58

Tillämpliga regler för personer som i en följd omfattas av lagstiftningen i flera medlemsstater under samma period eller del av period

- 1 Om en person i en följd har omfattats av lagstiftningen i två medlemstater under en kalendermånad, oavsett tidpunkterna för utbetalning av familjeförmånerna enligt lagstiftningen i dessa medlemsstater, skall den institution som betalade ut familjeförmånerna enligt den första lagstiftning som tillämpades under den berörda perioden stå för denna kostnad till utgången av den aktuella månaden.
- 2 Den skall underrätta institutionen i den andra medlemsstaten om den tidpunkt när den upphör att betala ut de berörda familjeförmånerna.

Artikel 59

Förfarande vid tillämpningen av artiklarna 67 och 68 i förordning (EG) nr 883/2004

1. Ansökan om beviljande av familjeförmåner skall i första hand lämnas in
 - a) till institutionen i sysselsättningsmedlemsstaten, när den sökande har rätt till förmåner med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare och dennes make inte har rätt till förmåner med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat,
 - b) eller i övriga fall till institutionen på den ort där barnen är bosatta eller till en av dessa institutioner om barnen är bosatta i olika medlemsstater.
2. Den institution till vilken ansökan lämnas enligt punkt 1 skall granska ansökan utifrån de närmare upplysningar som den sökande har lämnat och skall varje gång det är nödvändigt fatta ett provisoriskt beslut om de prioritetsregler som gäller med beaktande av alla faktiska och rättsliga förhållanden som kännetecknar den sökandes familjesituation.

Den skall underrätta den sökande om detta och provisoriskt betala ut de förmåner som föreskrivs enligt den lagstiftning den tillämpar.

3. Det provisoriska beslutet om de prioritetsregler som gäller i ett särskilt fall skall sändas till varje institution i den eller de medlemsstater vars lagstiftning kan ge rätt till förmåner. Dessa institutioner skall från och med den dag då det provisoriska beslutet sändes ha en månad på sig att invända mot beslutet eller att begära ytterligare upplysningar.

När denna tidsfrist har löpt ut skall det beslut som den institution till vilken ansökan lämnades enligt punkt 1 gälla för de berörda institutionerna. På denna grundval skall var och en av dessa institutioner göra en avräkning av det förmånsbelopp som den sökande har rätt till och så snart som möjligt vidarebefordra den till den institution till vilken ansökan lämnades.

4. Den institution till vilken ansökan lämnades enligt punkt 1 skall till den sökande sända beslutet om prioritetsordningen för beviljandet av förmånerna tillsammans med den avräkning av förmånerna som de berörda institutionerna har upprättat.
5. En institution som har betalat ut provisoriska förmåner till ett belopp som överstiger det belopp som den slutligen skall stå för skall vända sig till den institution som har företräde för att återkräva det överskjutande beloppet enligt förfarandet i artikel 71.

Artikel 60

Förfarande vid tillämpningen av artikel 69 i förordning (EG) nr 883/2004

Vid tillämpningen av artikel 69 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den behöriga institutionen, om den konstaterar att rätt till förmåner inte finns enligt bestämmelserna i den lagstiftning den tillämpar, utan dröjsmål vidarebefordra denna ansökan tillsammans med alla nödvändiga handlingar och upplysningar till institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning personen har omfattas av under den längsta tiden. Vid behov skall ärendet, enligt samma villkor, återföras till institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning personen har fullgjort den kortaste av sina försäkrings- eller bosättningsperioder.

AVDELNING IV – FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Kapitel I – Återbetalning av förmåner enligt artikel 35.1 och artikel 41 i förordning (EG) nr 883/2004

Avsnitt 1 – Återbetalning av förmåner på grundval av faktiska utgifter

Artikel 61

Principer

1. Vid tillämpningen av artikel 35.1 och artikel 41 i förordning (EG) nr 883/2004 skall den behöriga institutionen till den institution som har utgett förmånerna återbetala det faktiska beloppet på de vårdförmåner som den har utgett, såsom det framgår av den sistnämnda institutionens räkenskaper, utom i de fall då artikel 62 i den här förordningen skall tillämpas.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall institutionen på den ort där familjemedlemmar i en annan medlemsstat än den försäkrade är bosatta, i de fall som avses i artikel 20.4 i

förordning (EG) nr 883/2004, och institutionen på den ort där pensionstagaren och dennes familjemedlemmar är bosatta, i de fall som avses i artikel 27.5 i förordning (EG) nr 883/2004, anses som behörig institution.

3. Om hela eller en del av det faktiska förmånsbelopp som avses i punkt 1 inte framgår av räkenskaperna hos den institution som har utgett dem, skall det belopp som skall återbetalas fastställas på grundval av ett schablonbelopp som beräknas utifrån all relevant information som finns i de tillgängliga uppgifterna. Administrativa kommissionen skall bedöma det underlag som skall användas för att beräkna schablonbeloppen och fastställa deras storlek.
4. Återbetalningen får inte grundas på högre taxor än de som gäller för vårdförmåner till försäkrade personer som omfattas av den lagstiftning som tillämpas av den institutionen som har utgett de förmåner som avses i punkt 1.
5. Bestämmelserna i punkt 1 skall även tillämpas på återbetalning av kontantförmåner som har utbetalats enligt bestämmelserna i artikel 27.8 andra meningen.

Avsnitt 2 – Återbetalning av förmåner på grundval av schablonbelopp

Artikel 62

Berörda medlemsstater

1. De medlemsstater som avses i artikel 35.2 i förordning (EG) nr 883/2004, vars rättsliga eller administrativa strukturer är sådana att återbetalning på grundval av faktiska utgifter inte är lämplig, skall anges i bilaga 3 till den här förordningen.
2. En medlemsstat kan avstå från att tillämpa metoden för återbetalning på grundval av schablonbelopp under förutsättning att detta börjar gälla i början av ett kalenderår. I detta fall skall den berörda medlemsstaten underrätta administrativa kommissionen om förändringen senast i slutet av juni månad året före det år då ändringen skall börja gälla.
3. För de medlemsstater som anges i bilaga 3 till den här förordningen skall beloppet på de vårdförmåner som utges till familjemedlemmar som inte är bosatta i samma medlemsstat som den försäkrade, enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 883/2004, och till pensionstagare och deras familjemedlemmar, enligt artikel 22, artikel 24.1 och artiklarna 25 och 26 i förordning (EG) nr 883/2004, återbetalas av de behöriga institutionerna till de institutioner som har utgett dessa förmåner på grundval av ett schablonbelopp som fastställs för varje kalenderår. Schablonbeloppet skall ligga så nära de faktiska utgifterna som möjligt.

Artikel 63

Metod för beräkning av schablonbelopp

1. För varje medlemsstat som utger förmåner skall schablonbeloppet för ett kalenderår vara lika med summan av de produkter som fås fram efter det att den genomsnittliga årskostnaden per person i de olika åldersgrupperna har multiplicerats med antalet personer som skall beaktas inom varje åldersgrupp, varefter en nedsättning görs av resultatet av denna beräkning.

$$\text{SCHABLONBELOPP} = \sum_{i=1}^3 ((1 - X) \times Y_i) \times Z_i$$

Symbolerna i denna formel betecknar följande:

- Summationsindex i (värdena $i = 1, 2$ och 3) motsvarar de tre åldersgrupperna vid beräkningen av schablonbeloppet:

$i = 1$: personer under 20 år

$i = 2$: personer mellan 20 och 64 år

$i = 3$: personer som är 65 år eller äldre

- Koefficienten X (tal mellan 0 och 1) motsvarar nedsättningen enligt definitionen i punkt 4.
- Y_i motsvarar den genomsnittliga årskostnaden för personerna i åldersgrupp i , enligt definitionen i punkt 2.
- Z_i motsvarar det genomsnittliga antalet personer i åldersgrupp i som skall beaktas, enligt definitionen i punkt 3.

2. Den genomsnittliga årskostnaden per person (Y_i) i åldersgrupp i beräknas genom att de årliga utgifterna för alla vårdförmåner som institutionerna i en borgenärmedlemsstat har utgett till alla personer i den berörda åldersgrupp som omfattas av dess lagstiftning och som är bosatta inom dess territorium divideras med det årliga genomsnittliga antalet personer i denna åldersgrupp. I denna beräkning skall utgifter inom ramen för det system som avses i artikel 23 ingå.
3. För varje gäldenärmedlemsstat skall det genomsnittliga antalet personer (Z_i) i åldersgrupp i vara lika med antalet personer som omfattas av lagstiftningen i denna medlemsstat och som på den medlemsstatens bekostnad har rätt till vårdförmåner från borgenärmedlemsstaten.

Antalet personer som skall beaktas skall fastställas på grundval av en förteckning som institutionen på bosättningsorten för i detta syfte, vilken skall grundas på handlingar från den behöriga institutionen som styrker de berörda personernas rättigheter.

4. Den nedsättning som skall tillämpas på schablonbeloppet skall i princip vara lika med 15 % ($X = 0,15$). Den skall vara lika med 20 % ($X = 0,20$) när den behöriga medlemsstaten anges i bilaga IV till förordning (EG) nr 883/2004.
5. Administrativa kommissionen skall fastställa metoder och regler för bestämning av de beräkningsfaktorer för schablonbeloppet som avses i föregående punkter.

Artikel 64
Meddelande om genomsnittliga årskostnader

Den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp för ett bestämt år skall överlämnas till revisionskommittén senast den 30 juni det andra året efter det år uppgifterna avser. Om inte uppgifterna lämnas inom denna tidsfrist skall den genomsnittliga årskostnaden per person under föregående år gälla.

De genomsnittliga årskostnaderna skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Avsnitt 3 – Gemensamma bestämmelser

Artikel 65
Förfarande vid återbetalning mellan institutionerna

De återbetalningar mellan medlemsstaternas institutioner som avses i artiklarna 35 och 41 i förordning (EG) nr 883/2004 skall göras genom förbindelseorganet.

Artikel 66
Tidsfrister för inlämning och betalning av fordringar

1. Fordringar som upprättas på grundval av faktiska kostnader skall lämnas in senast sex månader efter utgången av det kalenderhalvår under vilket förmånerna utgavs.
2. Fordringar som upprättas på grundval av schablonbelopp för ett kalenderår skall lämnas in senast sex månader efter den månad då de genomsnittliga kostnaderna för det berörda året offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Fordringar som lämnas in efter de tidsfrister som anges i punkterna 1 och 2 skall inte beaktas.
4. Fordringarna skall kontrolleras och betalas av gäldenärinstitutionen före utgången av en sexmånadersperiod efter utgången av det kalenderhalvår under vilket de lämnades in. Gäldenärinstitutionen skall före utgången av denna sexmånadersperiod i förekommande fall meddela borgenärinstitutionen om den har beslutat att avslå vissa utgifter.
5. Tvister om en fordrans karaktär eller belopp skall lösas senast ett år efter utgången av det kalenderhalvår under vilket fordran lämnades in. Efter denna tidsfrist skall fordran anses vara förfallen till betalning.

Artikel 67
Dröjsmålsränta

1. Från och med utgången av den sexmånadersperiod som avses i artikel 66.4 skall obetalda fordringar belastas med ränta. Denna ränta skall beräknas på grundval av den referensränta som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner. Den referensränta som gäller den första dagen i den

månad då förfallodagen infaller skall tillämpas. Den skall höjas med två procentenheter från och med utgången av den period på ett år som avses i artikel 66.5.

2. Administrativa kommissionen skall fastställa metoden och underlaget för beräkning av räntan.

Artikel 68 *Årsbokslut*

1. Administrativa kommissionen skall på grundval av rapporten från revisionskommittén varje år upprätta en sammanställning av fordringarna i enlighet med artikel 72 g i förordning (EG) nr 883/2004. För detta ändamål skall förbindelseorganen, enligt de tidsfrister och bestämmelser som revisionskommittén fastställer, meddela revisionskommittén dels beloppet på de fordringar som lämnats in, reglerats eller framförts invändningar mot (borgenärsituation), dels beloppet på de fordringar som mottagits, reglerats eller framförts invändningar mot (gäldenärsituation).
2. Administrativa kommissionen kan låta utföra relevanta granskningar för att kontrollera uppgifter i den statistik och de redovisningar som utgör underlag för upprättandet av den årliga sammanställningen av fordringar som avses i punkt 1, särskilt för att försäkra sig om att uppgifterna har tagits fram enligt de regler som anges i denna avdelning.

Kapitel II – Återbetalning av arbetslöshetsförmåner enligt artikel 65 i förordning (EG) nr 883/2004

Artikel 69 *Återbetalning av arbetslöshetsförmåner*

Om en sådan överenskommelse som avses i artikel 65.8 i förordning (EG) nr 883/2004 saknas, skall institutionen på bosättningsorten till institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning förmånstagaren senast omfattades av översända en begäran om återbetalning av arbetslöshetsförmåner enligt artikel 65.6 och 65.7 i förordning (EG) nr 883/2004 senast sex månader efter den sista utbetalningen av de arbetslöshetsförmåner för vilka återbetalning begärs. Begäran skall innehålla uppgift om det förmånsbelopp som betalats ut under de perioder på tre eller fem månader som avses i artikel 65.6 eller 65.7 i förordning (EG) nr 883/2004 och om den period under vilken dessa förmåner har betalats ut samt uppgifter som identifierar den arbetslösa personen.

Om det uppstår diskussion om det berörda beloppet mellan de berörda institutionerna skall bestämmelserna i artikel 66.4 och 66.5 i den här förordningen tillämpas.

Kapitel III – Återkrav av för stora förmåner, återbetalning av provisoriska utbetalningar, avräkning och bistånd vid indrivning

Avsnitt 1 – Principer

Artikel 70

1. Vid tillämpningen av artikel 84 i förordning (EG) nr 883/2004 och inom de ramar som där anges, skall fordringar alltid när det är möjligt i första hand återbetalas genom avräkning, såväl mellan borgenärsinstitutioner (nedan kallade ”begärande organ”) och gäldenärsinstitutioner (nedan kallade ”anmodade organ”), som gentemot den försäkrade personen enligt artiklarna 71 och 72 i den här förordningen.

Om hela eller en del av fordran inte har kunnat återbetalas genom sådan avräkning som avses i punkt 1, skall de belopp som återstår att betala för den som fått förmånerna drivas in enligt artiklarna 73–82.

2. Förbindelsorganet skall betraktas som anmodat organ för de krav som det mottar.

Avsnitt 2 – Avräkning

Artikel 71

Kontantförmåner som betalats ut felaktigt eller med ett för högt belopp

1. Om en medlemsstats institution till en person har betalat ut förmåner som överstiger det belopp han har rätt till, skall denna institution enligt de villkor och inom de gränser som gäller enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar begära att institutionen i varje annan medlemsstat som utger förmåner till denna person drar av det överskjutande beloppet från de belopp som den betalar till personen i fråga. Den sistnämnda institutionen skall göra avdraget enligt de villkor och inom de gränser som gäller för en sådan avräkning enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, som om den själv hade betalat ut för höga belopp, och överföra det avdragna beloppet till borgenärsinstitutionen.
2. Vid tillämpningen av artikel 6 skall en institution som har betalat ut provisoriska kontantförmåner, senast två månader efter det att tillämplig lagstiftning eller den institution som skall svara för utbetalningen av förmånerna har fastställts, göra en avräkning av det belopp som den behöriga institutionen är skyldig den. Om förmånstagaren och/eller hans arbetsgivare har betalat provisoriska avgifter skall dessa belopp beaktas när detta belopp fastställs.

Den behöriga institution som skall utge förmånerna till personen i fråga skall dra av det belopp som betalats som provisorisk betalning från de belopp som den skall betala till den berörda personen. Gäldenärsinstitutionen skall göra avdraget enligt de villkor och inom de gränser som gäller för en sådan avräkning enligt den lagstiftning som den tillämpar och utan dröjsmål överföra det avdragna beloppet till borgenärsinstitutionen.

3. Om en försäkrad person har fått socialt bistånd i en medlemsstat under en period då han hade rätt till förmåner enligt en annan medlemsstats lagstiftning, får det organ

som har lämnat det sociala biståndet, under förutsättning att det har en lagstadgad regressrätt för de förmåner som betalats ut till denna person, begära att institutionen i varje annan medlemsstat som utger förmåner till denna person drar av det belopp som betalats ut i socialt bistånd från de belopp som den betalar ut till personen i fråga.

Denna bestämmelse skall också tillämpas på en försäkrad persons familjemedlem som har fått socialt bistånd inom en medlemsstats territorium under en period då den försäkrade personen hade rätt till förmåner för den berörda familjemedlemmen enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

Borgenärinstitutionen skall skicka avräkningen av det belopp till vilket den har rätt till gäldenärinstitutionen. Denna institution skall göra avdraget enligt de villkor och inom de gränser som gäller för en sådan avräkning enligt den lagstiftning som den tillämpar och utan dröjsmål överföra det avdragna beloppet till borgenärinstitutionen.

4. I de fall som avses i punkterna 2 och 3 skall den behöriga institutionen till den berörda personen översända en sammanställning över hans situation med uppgift om de belopp som återstår att betala eller som betalats ut för mycket enligt den lagstiftning som den tillämpar.

Artikel 72

Avgifter som tagits ut felaktigt eller med ett för högt belopp

En institution som enligt artikel 6 har tagit ut provisoriska avgifter av en försäkrad person och/eller av hans arbetsgivare skall återbetala de berörda beloppen till de personer som har betalat dem först efter att ha frågat den behöriga institutionen om vilka belopp den har rätt till vid tillämpningen av artikel 6.3.

Avsnitt 3 – Indrivning

Artikel 73

Begäran om upplysningar

1. Det anmodade organet skall på det begärande organets begäran överlämna upplysningar som är av värde för det begärande organets indrivning av en fordran.

För att få dessa upplysningar skall det anmodade organet utöva sina befogenheter enligt bestämmelserna i de lagar eller andra författningar som gäller indrivning av liknande fordringar som uppkommit i den egna medlemsstaten.

2. Begäran om upplysningar skall innehålla uppgift om namn och adress och alla andra uppgifter som det begärande organet normalt har tillgång till om den person som de begärda upplysningarna gäller samt vilken typ av fordran och vilket fordringsbelopp som begäran avser.
3. Det anmodade organet skall inte vara skyldigt att lämna upplysningar som det inte skulle kunna få för att driva in liknande fordringar som uppkommit i den egna medlemsstaten.

4. Det anmodade organet skall underrätta det begärande organet om skälen till att en begäran om upplysningar avvisas.

Artikel 74
Delgivning

1. Det anmodade organet skall på begäran av det begärande organet, och i enlighet med gällande rättsregler om delgivning av motsvarande handlingar i den egna medlemsstaten, delge mottagaren alla handlingar och beslut, inklusive handlingar av juridisk art, som härstammar från det begärande organets medlemsstat och som gäller en fordran eller indrivning av denna fordran.
2. Begäran om delgivning skall innehålla uppgift om namn och adress och alla andra uppgifter som det begärande organet normalt har tillgång till om mottagaren, typ av handling eller beslut som skall överlämnas och föremålet för handlingen eller beslutet och, i förekommande fall, gäldenärens namn och adress och alla andra uppgifter om gäldenären som det begärande organet normalt har tillgång till, den fordran som handlingen eller beslutet avser samt alla andra relevanta upplysningar.
3. Det anmodade organet skall utan dröjsmål underrätta det begärande organet om de åtgärder som vidtagits med anledning av begäran om delgivningen, särskilt om vilken dag beslutet eller handlingen skickades till mottagaren.

Artikel 75
Begäran om indrivning

1. En begäran om indrivning av avgifter eller om återkrav av förmåner som betalats ut felaktigt eller med ett för högt belopp som det begärande organet riktar till det anmodade organet skall åtföljas av en officiell eller bestyrkt kopia av exekutionstiteln för indrivningen, utfärdad i det begärande organets medlemsstat samt, i förekommande fall, av andra handlingar i original eller bestyrkt kopia som behövs för indrivningen.
2. Det begärande organet får begära indrivning endast
 - a) om fordran eller exekutionstiteln för fordran inte bestrids i medlemsstaten, utom i de fall då artikel 78.2 andra stycket tillämpas,
 - b) om det begärande organet i sin egen medlemsstat har genomfört de lämpliga indrivningsförfaranden som kan tillämpas på grundval av den handling som avses i punkt 1 och om de vidtagna åtgärderna inte kommer att leda till full betalning av fordran.
3. I en begäran om indrivning skall anges
 - a) namn och adress och alla andra uppgifter som behövs för identifiering av den berörda personen och/eller tredje man som innehar dennes tillgångar,
 - b) alla upplysningar som behövs för identifiering av det anmodade organet,

- c) exekutionstiteln för indrivningen, utfärdad i det begärande organets medlemsstat,
 - d) fordrans art och belopp, inbegripet kapitalfordran, upplupen ränta och andra straffavgifter, böter och avgifter, med beloppet angivet i de båda organens medlemsstaters valutor,
 - e) den dag då det begärande och/eller det anmodade organet delgav mottagaren handlingen,
 - f) från och med vilken dag och under vilken period verkställighet är möjlig enligt gällande rättsregler i det begärande organets medlemsstat,
 - g) alla övriga relevanta upplysningar.
4. Begäran om indrivning skall även innehålla en försäkran från det begärande organet om att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.
5. Så snart det begärande organet får relevanta upplysningar om det ärende som ligger till grund för begäran om indrivning skall den vidarebefordra dessa till det anmodade organet.

Artikel 76

Exekutionstitel för indrivning av en fordran

1. En exekutionstitel för indrivning av en fordran skall direkt erkännas och automatiskt behandlas som en exekutionstitel för indrivning av en fordran av det anmodade organet.
2. Utan hinder av punkt 1 får en exekutionstitel för indrivning av en fordran vid behov och i enlighet med gällande bestämmelser i det anmodade organets medlemsstat godtas som, erkännas som, kompletteras eller ersätts med en handling som medger verkställighet inom den medlemsstatens territorium.

De behöriga myndigheterna skall sträva efter att inom tre månader från mottagandet av begäran slutföra formaliteterna för godtagande, erkännande, komplettering eller ersättning av exekutionstiteln, utom i de fall då bestämmelserna i tredje stycket skall tillämpas. Formaliteterna måste genomgå om exekutionstiteln är korrekt utformad. Om tremånadersperioden överskrids skall det anmodade organet underrätta det begärande organet om skälen till detta.

Om någon av dessa formaliteter ger upphov till en invändning mot fordran eller den exekutionstitel som utfärdats av det begärande organet skall artikel 78 tillämpas.

Artikel 77

Betalningssätt och betalningsfrister

1. Fordringar skall drivas in i valutan i det anmodade organets medlemsstat. Det anmodade organet skall till det begärande organet överföra hela det fordringsbelopp som den har drivit in.

2. Det anmodade organet får, om gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i det anmodade organets medlemsstat så medger och efter samråd med det begärande organet, bevilja gäldenären en betalningsfrist eller godkänna ett avbetalningsförfarande. Den ränta som det anmodade organet uppbär med anledning av denna betalningsfrist skall också överföras till det begärande organet.

Från och med den dag då exekutionstiteln för indrivning av fordran direkt erkändes eller godtogs, erkändes, kompletterades eller ersattes i enlighet med artikel 76 skall ränta påföras vid alla dröjsmål med betalningen enligt de lagar och andra författningar samt administrativ praxis som gäller i det anmodade organets medlemsstat, vilken också skall överföras till det begärande organet.

Artikel 78

Tvist om en fordran eller en exekutionstitel för indrivning av en fordran

1. Om en fordran eller en exekutionstitel för indrivning av en fordran som utfärdats i det begärande organets medlemsstat under indrivningsförfarandets gång bestrids av en berörd part, skall denna part överlämna ärendet till den behöriga instansen i det begärande organets medlemsstat i enlighet med de rättsregler som gäller där. Det begärande organet skall underrätta det anmodade organet om denna åtgärd. Den berörda parten får också underrätta det anmodade organet om åtgärden.
2. Så snart det anmodade organet har tagit emot den underrättelse som avses i punkt 1, antingen från det begärande organet eller från den berörda parten, skall det uppskjuta verkställigheten i avvaktan på det beslut som den behöriga instansen fattar i detta ärende, såvida inte det begärande organet begär något annat enligt andra stycket. Om det anmodade organet anser det nödvändigt får det vidta skyddsåtgärder för att säkerställa indrivningen, om gällande bestämmelser i lag eller andra författningar i den egna medlemsstaten medger i sådant förfarande för liknande fordringar.

Utan hinder av första stycket får det begärande organet, i enlighet med gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i den egna medlemsstaten, begära att det anmodade organet driver in en fordran som bestrids, såvida gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i det anmodade organets medlemsstat medger ett sådant förfarande. Om tvisten senare avgörs till gäldenärens fördel, skall det begärande organet återbetala hela det indrivna beloppet med all eventuell upplupen ersättning enligt gällande lagstiftning i det anmodade organets medlemsstat.

3. Om tvisten gäller de verkställighetsåtgärder som vidtas i det anmodade organets medlemsstat skall ärendet överlämnas till den behöriga instansen i den medlemsstaten i enlighet med dess lagar och andra författningar.
4. Om den behöriga instans till vilken ärendet har överlämnats i enlighet med punkt 1 är en allmän domstol eller en förvaltningsdomstol, skall denna domstols beslut, om det är fördelaktigt för det begärande organet och medger indrivning av fordran i det begärande organets medlemsstat, utgöra exekutionstitel för indrivning av fordran på grundval av detta beslut.

Artikel 79
Biståndets begränsningar

1. Det anmodade organet skall inte vara skyldigt att göra följande:
 - a) Att bevilja det bistånd som avses i artiklarna 73–78 om indrivningen av fordran på grund av gäldenärens situation skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter i hans medlemsstat, under förutsättning att gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i det anmodade organets medlemsstat medger en sådan åtgärd för liknande nationella fordringar.
 - b) Att bevilja det bistånd som avses i artiklarna 73–78, om den ursprungliga begäran enligt artiklarna 73–75 avser fordringar som är äldre än fem år räknat från den tidpunkt då exekutionstiteln för indrivning av fordran utfärdades i enlighet med gällande lagar och andra författningar eller administrativ praxis i det begärande organets medlemsstat till tidpunkten för begäran. I de fall då fordran eller exekutionstiteln bestrids skall denna tidsperiod börja löpa från och med den tidpunkt då den begärande medlemsstaten fastställer att fordran eller exekutionstiteln för indrivning av fordran inte längre kan bestridas.

Artikel 80
Skyddsåtgärder

På en motiverad begäran från det begärande organet skall det anmodade organet vidta skyddsåtgärder för att säkerställa indrivningen av en fordran, om detta medges enligt gällande bestämmelser i lagar eller andra författningar i det anmodade organets medlemsstat.

Vid tillämpningen av första stycket skall de bestämmelser och förfaranden som avses i artiklarna 73–75 och artikel 77 tillämpas.

Artikel 81
Kostnader

1. Inga verkställighetskostnader skall begäras när fordran drivs in genom den avräkningsmetod som avses i artiklarna 71–72.
2. Det anmodade organet skall från den berörda personen driva in alla kostnader som uppstår i samband med indrivning enligt artiklarna 73–77 och artikel 81 och behålla dem, i enlighet med de bestämmelser i lagar och andra författningar som gäller för liknande fordringar i den egna medlemsstaten.
3. Medlemsstaterna skall ömsesidigt avstå från all återbetalning av kostnader som följer av det ömsesidiga bistånd de lämnar varandra vid tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 eller den här förordningen.
4. Vid indrivningar som medför särskilda svårigheter och är förbundna med mycket stora kostnader får de begärande och de anmodade organen komma överens om särskilda former för återbetalning anpassade till det enskilda fallet.

5. Den behöriga myndigheten i det begärande organets medlemsstat skall förbli betalningsskyldig gentemot den behöriga myndigheten i det anmodade organets medlemsstat för alla kostnader och förluster som uppkommer på grund av åtgärder som bedöms vara ogrundade, antingen vad gäller fordringens riktighet eller giltigheten av den handling som utfärdats av det begärande organet.

Avdelning V – Diverse bestämmelser, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 82

Administrativa kontroller och läkarundersökningar

1. Om den som får sådana förmåner som avses i avdelning III kapitlet I, II och IV vistas eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än inom den medlemsstats territorium där den institution som svarar för förmånerna finns, skall läkarundersökningen, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 27, på denna institutions begäran utföras av institutionen på förmånstagarens vistelse- eller bosättningsort enligt de bestämmelser som föreskrivs i den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar. I detta fall skall de fastställanden som görs av institutionen på vistelse- eller bosättningsorten gälla för den institution som svarar för förmånerna.

Om institutionen på vistelse- eller bosättningsorten, enligt artikel 82 i förordning (EG) nr 883/2004, skall låta företa en läkarundersökning skall den förfara enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den tillämpar. Om sådana bestämmelser saknas skall den vända sig till den institution som svarar för förmånerna och begära upplysningar om hur den skall förfara.

Den institution som svarar för förmånerna skall behålla möjligheten att låta förmånstagaren undersökas av en läkare som den väljer. Förmånstagaren får uppmanas att bege sig till den medlemsstat i vilken den institution som svarar för förmånerna finns endast om han kan företa resan utan att det påverkar hans hälsa negativt och om den institution som svarar för förmånerna står för utgifterna för resa och uppehälle i samband med detta.

2. Om en person som får sådana förmåner som avses i avdelning III kapitlet I, II och IV vistas eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än inom den medlemsstats territorium där den institution som svarar för förmånerna finns, skall den administrativa kontrollen, på denna institutions begäran, utföras av institutionen på den ort där förmånstagaren vistas eller är bosatt. Den institution som svarar för förmånerna skall underrätta institutionen på vistelse- eller bosättningsorten om vilka aspekter den administrativa kontrollen skall avse. Om en sådan underrättelse inte lämnas skall institutionen på vistelse- eller bosättningsorten låta företa kontrollen enligt bestämmelserna i sin egen lagstiftning.

Institutionen på vistelse- eller bosättningsorten skall lämna en rapport till den institution som svarar för förmånerna och som begärt kontrollen.

Artikel 83
Underrättelser

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna uppgifter om de organ som avses i artikel 1 m, 1 q och 1 r i förordning (EG) nr 883/2004 och i artikel 1 a och 1 b i den här förordningen samt om de utsedda institutioner som avses i avdelning II i den här förordningen.
2. De organ som avses i punkt 1 skall ha en elektronisk identitet i form av en identifieringskod och en elektronisk adress.
3. Administrativa kommissionen skall fastställa närmare bestämmelser, inklusive ett gemensamt format och en modell, för anmälan av de uppgifter som avses i punkt 1.
4. Bilaga 4 till den här förordningen skall ge uppgift om den offentliga databas som innehåller de uppgifter som avses i punkt 1.
5. Medlemsstaterna skall se till att de uppgifter som avses i punkt 1 fortlöpande uppdateras.

Artikel 84
Handlingar

1. Förlagorna, formerna och formaten för de handlingar som behövs vid tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 och den här förordningen skall utformas av administrativa kommissionen enligt bestämmelserna i artikel 4.

De behöriga institutionerna skall ställa dem till förfogande för de personer som omfattas av den här förordningen.

2. De behöriga myndigheterna eller institutionerna i två eller flera medlemsstater får för sina kontakter med varandra komma överens om förenklade handlingar eller ett förenklat informationsutbyte. Administrativa kommissionen skall underrättas om sådana överenskommelser.

Artikel 85
Information

1. Administrativa kommissionen skall utforma den information som behövs för att upplysa de berörda personerna om deras rättigheter och om de administrativa formaliteter som skall följas för att dessa rättigheter skall kunna utnyttjas. Informationen skall i första hand spridas på elektronisk väg genom att den läggs ut på webbplatser som är tillgängliga för allmänheten. Administrativa kommissionen skall se till att informationen regelbundet uppdateras.
2. Den rådgivande kommitté som avses i artikel 75 i förordning (EG) nr 883/2004 får lämna yttranden och rekommendationer för att förbättra informationen och informationsspridningen.

3. Medlemsstaterna skall se till att den information som behövs ställs till förfogande för de personer som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004 för att de skall få veta vilka förändringar som skett genom förordning (EG) nr 883/2004 och den här förordningen så att de kan utnyttja sina rättigheter.
4. De behöriga myndigheterna skall se till att deras institutioner är informerade om och tillämpar alla gemenskapsbestämmelser oavsett om det är lagstiftning eller inte, inklusive beslut av administrativa kommissionen, inom de områden och enligt de villkor som föreskrivs i förordning (EG) nr 883/2004 och i den här förordningen.

Artikel 86
Omräkning av valutor

Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 883/2004 och i den här förordningen skall växelkursen mellan två valutor och den referensväxelkurs som offentliggörs av Europeiska centralbanken tillämpas.

Artikel 87
Statistik

De behöriga myndigheterna skall upprätta och till administrativa kommissionens sekretariat överlämna statistik för tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 och den här förordningen. Statistiken skall samlas in och utformas enligt den plan och den metod som administrativa kommissionen fastställer. Kommissionen skall sprida denna information.

Artikel 88
Ändring av bilagorna

Bilagorna 1, 2, 3 och 4 till den här förordningen och bilagorna I, VI, VII, VIII och IX till förordning (EG) nr 883/2004 får, på begäran av en eller flera berörda medlemsstater eller av deras behöriga myndigheter och efter enhälligt samtycke i administrativa kommissionen, ändras genom en förordning som antas av kommissionen.

Artikel 89
Övergångsbestämmelser

Bestämmelserna i artikel 87 i förordning (EG) nr 883/2004 skall även tillämpas i de situationer som omfattas av den här förordningen.

Artikel 90
Upphävande

1. Rådets förordning (EEG) nr 574/72 skall upphöra att gälla den dag då den här förordningen börjar tillämpas.

Förordning (EEG) nr 574/72 skall dock fortsätta att gälla och ha kvar sin rättsverkan med avseende på

- a) rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser⁸, så länge som den förordningen inte har upphävts eller ändrats,
 - b) rådets förordning (EEG) nr 1661/85 av den 13 juni 1985 om teknisk anpassning av gemenskapens regler om social trygghet för migrerande arbetare avseende Grönland⁹, så länge som den förordningen inte har upphävts eller ändrats,
 - c) avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet¹⁰, avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer¹¹ och andra avtal som innehåller en hänvisning till förordning (EEG) nr 574/72, så länge som dessa avtal inte har ändrats med hänsyn till den här förordningen.
2. I rådets direktiv 98/49/EG av den 29 juni 1998 om skydd av kompletterande pensionsrättigheter för anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen¹² skall hänvisningarna till förordning (EEG) nr 574/72 betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 91
Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft sex månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁸ EGT L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁹ EGT L 160, 20.6.1985, s. 7.

¹⁰ EGT L 1, 31.1.1994, s. 1.

¹¹ EGT L 114, 30.4.2002, s. 6. Avtalet senast ändrat genom beslut nr 2/2003 av Gemensamma kommittén EU-Schweiz (EUT L 187, 26.7.2003, s. 55).

¹² EGT L 209, 25.7.1998, s. 46.

BILAGA 1

*Tillämpningsbestämmelser i bilaterala konventioner som fortfarande gäller och nya
tillämpningsbestämmelser i bilaterala konventioner*

(artiklarna 8.1 och 9.2)

BILAGA 2

Särskilda system för offentligt anställda

(artiklarna 31 och 41)

A. Särskilda system för offentligt anställda på vilka bestämmelserna om vårdförmåner i avdelning III kapitel 1 i förordning (EG) nr 883/2004 inte skall tillämpas

1. Tyskland

Versorgungssystem für Beamte (sjukförsäkring för offentligt anställda)

2. Spanien

Mutualismo administrativo (särskilt system för offentligt anställda, de väpnade styrkorna och domstolsförvaltningen)

B. Särskilda system för offentligt anställda på vilka bestämmelserna om vårdförmåner i avdelning III kapitel 2 i förordning (EG) nr 883/2004 inte skall tillämpas

1. Tyskland

Unfallfürsorge für Beamte (olycksfallsförsäkring för offentligt anställda)

BILAGA 3

Medlemsstater som återbetalar kostnader för förmåner på grundval av schablonbelopp

(artikel 62.1)

BILAGA 4

*Behöriga myndigheter och institutioner, institutioner på bosättnings- och vistelseorten,
kontaktpunkter samt institutioner och organ utsedda av de behöriga myndigheterna*

(artikel 84.4)